Türkiye'nin son ekonomik durumu

Egemen sınıflar, emperyalist güdümündeki yağmalarını geliştirmek uğruna Türkiye ekonomisini tam bir batağa oturtmuşlardır. Bu durum bütün ağırlığı ve somutluğuyla toplumun işçi ve emekçilerinin günlük yaşantısında yansımakta, yaşantılarını gitgide dayanılmaz hale getirmektedir.

Hebil Vary Arsiv Form

TUSTAN

Ekonominin saplandığı batağın halkın yasantısındaki günlük etkileri, hızla artan açık ve gizli işsizlik ve görülmemiş bir biçimde yükselen fiyatlar, birbiri üstüne yığdırılan vergiler karşısında satınalma gücünün yine korkunç hızla daralması şeklinde olmaktadır.

Artık işsizlik ve pahalılık, bir avuç sömürgen dışında bütün halkımız için ekmek kadar somuttur.

Yarı-sömürge ekonomisi içinde, ağır vergi yükü, müzminleşmiş işsizlik, enflasyonist gidiş ve zamlar olağanlaşır. Türkiye için de bütün bunlar veni olgular değildir. Ancak, varılan noktada su hususlar önemlidir.

- Halkımızın genel yaşama şartlarında ve gerçek gelirlerinde hiç bir iyileşme olmadığı gibi, gerileme sözkonusudur. Üstelik bu gerileme, genel olarak, belirlenen asgari geçim düzeyinin çok altında kalındığı bir düzeyde meydana gelmektedir. Halkın vergi ödeme sınırı, hem de en adaletsiz biçimlere yaslanılmak surétiyle geçtiğimiz yıl aşılmıştır (gayri safî millî hasılanın 1963'de % 12,28'i; 1970'de % 18,3'ii).. Özetle, bir özellik, son damlaların bardağı tasırınca damla lar olmaya yönelmesidir.

- İkinci olarak, özellikle zamlar, genel bir nitelik kazanmış ve halkın en acil, en küçük günlük ihtiyaç maddelerine kadar uzanarak bütün maddeleri birden kapsamına almıştır.

- Fiyat artışları, alışılagelmişin çok üzerindeki oranlarda gerçekleşmektedir ve pek çok madde, 3-4 ay içinde yeniden fiyat artışı periyoduna girmiştir. Yani artışlar çok yüksek oranlarda olmakta, artış hızı çoğalma eğilimi taşımakta ve adeta kesintisi zbir durum almaktadır.

- Kırsal alanların itici gücü, kentlerin çekici gücünün çok üstüne geçmiştir ve Almanya'ya işçi ihracı dışında, açığa çıkan işsizler ordusunu kentlere emdirme ve gizli işsiz konumunda tutma olanaklarının sınırına dayanılmıştır.

- Devalüasyonun hiç bir başarı şansının olmadığı kesinlik kazanmıştır. Üstelik, devalüasyon enflasyonla sarmaş dolmaş olmuştur: enflasyon, klasik biçimiyle talebin arzı aşmasından değil, fakat sunî-vurguncu fiyat artısları, gitgide daha fazla açıkla kapanan bütçe ve bütçenin 20 milyarını cari harcamaların teşkil etmesi döviz ve hammadde darboğazları, yeniden 3,5 milyar emsiyona gidilişi,.. vb. gibi ekonominin genel karakterinden doğan noktalardan kuvvet almaktadir. Bunun sonucu olarak, proleter devrimcilerin daha Eylül-Ekimde belirttikleri bir husus, bütün aklıbaşında uzmanlarca paylaşılır hale gelmiştir: Yeniden ve esaslı bir devalüasyon daha yapılması kaçınılmazlaşmaktadır.

Zamlar

ATA DE LE LE U	(Looo o angusan) ague unuga or
	(% yüzde)
Ekmek	39,1
İlâç	120,9
Kap-kacak	122,2
Jilet	66,7
Ev kirası	44,5
Balık	125,9
Beyaz peynir	47,2
Yumurta	77,1
Ulaştırma ma	srafi 96,2
Doktor vizites	i 66,7, vs

edersek, on pirinci ayda durun	a şudur:
Ortalama geçim	: 114.9
Ev bakımı	: 136,5
Ev kirası	: 127,4
Ulaştırma	: 124,6, vs

Bu hesaplara dahil olmayan fiyat artışları, devlet işletmeleri ürünlerinde de başlatılan zam furyası ile derinleşmektedir: Et Balık Kurumu ürünleri: % 20 ilâ 40 ara

sında zam Sümerbank (dokuma ve kimya grubu): % 20 ilâ 50 arasında zam

Çimento: % 16 ilâ 20 arasında zam, vs...

Son üç yılda ise pamuk % 50, susam % 40, zeytinyağı % 34 zam gördü. Elektrik malzemesi fiyatları % 60, pamuk ipliği % 15, naylon % 20 arttı. Yeni zam gören maddelerden bir kaçını daha sıralayalım: Et-süt-sabun-nebatı yağ-giyim eşyaları her türlü sebze-meyve-giyim eşyası-kitap-oyuncak - cam-seker - un-ampul - mesrubat sigara-taksi-dolmuş-otobüs... Akaryakıtta ise yapılan % 11 zamdan sonra eşaslı zam hazırlıkları var. Yine, su-elektrik-havagazı-bütan gazı da aynı şekilde % 100 lük zamlar görüyor. Sırada kömür, demir, çelik, PTT hizmetleri, selüloz ürün leri, tekel maddeleri var ve bütgenin kabulünden sonra hepsi birer birer çorap söküğü gibi sökün edecek.

Kaputbezi ve patiskadan gazyağına, ilâca, peynire, ekmeğe, soğana, tuza... kadar uzanan zam furyası sömürgenlerin gözünü bir türlü doyuramazken, çimento, elektrik, akaryakıt, kömür, demir ve çelik gibi ara maddelere yapılan zamlar, halkın yoksul yaşantısını dolaylı yoldan etkilemektedir.

Geçinme endeksleri, her ne kadar gerçeği vermese de kentlilerin durumunu yansıta da, kaba bir fikir verebilir:

(1963 - 100)	1968	1969	1970 (11 av.)
1. Genel endeks	a line in		136,9	
2. Ankara geçinm		125,6	132,7	Provide States and States and States
3. İstanbul geçinn Yıllar itibariyle 9	ne endeksi	137,6	144,2	162,1
2. Nolu endekste:		4,1	5,6	14,9
3 Nolu endekste		6,2	4,8	10,2
Artışların na	sil hizland	ığına,	biraz d	laha a-

ciklik getirelim:

Yalnız tek bir aya düşen artışlara bakarsak, (1970) Ekiminden, Kasım ayına 2 no.lu endeks % 2,5; 3 no.lu endeks ise % 1,4 artış göstermiştir. Genel olarak pahalılığın normal hale geldiği şartlarda bile, bu oranın en fazla 2 no.lu endekste % 0,2 ve 3 no.lu endekste de % 0,5 olması gerekmekte idi. Bunun gerçeği şudur: (%) büyüdüğü gibi, (%) nin uygulandığı taban da büyümektedir; öyleyse gerçek durum, endekslerin gösterdiğinden çok daha korkunçtur. Ve bu arada milyonlarca yoksul köylü yolsuz-susuz-okulsuz-ışıksı-evsiz-ilâçsız ve aç, çağlar öncesinin yaşantısını sürdürmeye mahkûm edilmiştir. Ve bu durumu yansıtacak endeksler bulunmuş değildir.

Vergiler

Patron - Sendika Ağası - Hükümet Kaynaşması

öncesi imzalananlar, iki-üç yıllık süreler için işcilerin ellerini ayrıca bağlamıştır.

Köylülere hayat hakkı yok

Bir kısım ürüne yapılan 2-5 kuruşluk fiyat yükseltmeleri, üretici köylünün elinden zam gören yığınla maddenin sadece bir kaçı tarafından silinip alınmıştır. Vurgunu vuran, toprak ağaları, çiftlik sahipleri, aracı ve tefecilerdir. Köylünün geçinme şartları toplumun bütün katlarından da büyük hızla ağırlaşmaktadır. Araştırmalar, 648.000 ailenin aylık gelirinin sadece 100 lira olduğunu göstermektedir. Aylık geliri 125 liranın altında olanlar tüm Doğu Anadolu nüfusunun % 78'idir. Yine Doğuda en az gelirli 86.000 ailenin ortalama aylık geliri sadece 80 liradır. Ve Türkiye'de değeri, değil ayda 10.500 (milletvekili maaşıdır) lirayı, ömürlerinde iki bin lirayı birarada göremeyen işçiler ve emekçiler yaratır.

Memurlar, personel kanununun bir aldatma ca olduğunu iyiden iyiye anlamışlardır ve gün geçtikçe durumlarının kötülediğini farketmektedirler. Anadolu'nun pek çok yerinde binlerce memur, öğretmen, teknisyen, aylardır maas alamamaktadır. Sefalete itilen insanlarımızdan bir kesimi, rüşvet ve hırsızlığı, aç çoluk çoçuğunun karşısında yeğlemektedir.

Durumdan memnun olan sadece sömürücü egemen sınıflar ve satın aldıkları yüksek bürokratlardir

Büyüyen işsizlik

En iyimser yarı-resmi tahminler, 14 milyon kişilik faal nüfuşta, işsizliğin % 10 olduğunu göstermektedir. (1 milyon 400 bin) Oysa, uzman ların hesapları 1970'de 2 milyon açık işsiz olduğunu işaretlemektedir. Gizli işsizler ordusunu hesaba vurmak ise mümkün değildir. Eldeki göstergelerden biri olan sigortalı işçi sayısı bile, % 9,5 gerileme göstermiştir. (1969'da 1.275.099 kişi iken, 1970'de 1.153.235 kişi). Mevcut açık ve gizli işsizler ordusu nüfus artışı ile birlikte ken

Devrimde sınıfların mevzilenmesi

di bünyesini sürdürürken, mevcut istihdam hacminin dahi gerilediği açıkça görülmektedir. 1969' daki her 100 sigortalı işçiden 9,5'u, bugün işsizdir!.. Bu sonuç, yılda 100.000'e ulaşan yurt dışına isçi ihracına rağmendir. Asıl ilgi çekici manzara, bundan sonra başlamaktadır. Sebebi, yatırımların dondurulmasıdır. Bunun anlamı, sömürücülerin saltanatı uğruna yarının hepten feda edilmesidir ve birinci beş yıllık plan sonuçlarının bugün alınmakta olduğu düşünülürse, gelecek yıllarda Türkiye'yi bekleyen korkunç akıbet kendiliginden anlaşılır. 1970'de bir önceki yıla göre yatırımlarda gerileme şöyledir:

Konsolid	e bütçede	: % eksi 6,32
Genel	· · ·	: % eksi 13,62
Katma	»	: % eksi 0,10

1965'de vatırımlar milli gelirin ancak % 5,92' sini karşılarken, 1970'de program olarak bu oran % 5,35'dir. Program olarak diyoruz, çünkü 7 mil yar yatırımın 11. ayda ancak 4 milyarı gerçekleştirilmiştir (% 7 kalkınma hızı için planda hedef, gayrisafi milli hasılanın her yıl % 22'sinin yatırımlara ayrılmasıdır!..).

Bu yıl da bu ihanet sürdürülmektedir. 1970'de 29,8 milyar içinde 7 milyar olarak programlanan vatırımlar, 1971'in 38 milyarlık bütçesi içinde sadece 7,5 milyardır. Şuraşı hatırlanmalıdır ki, bu miktar devalüasyon sonrası tesbit edilmiştir. Yatırım harcamaları yaklaşık olarak 3/4 oranında ithalâta dayanmaktadır ve devalüasyon ithalâtı % 66 oranında pahalılaştırılmıştır. Yani yatırımların gerçek değeri (hele iç fiyat artışları da hesaba katılırsa) çok, daha daraltılmıştır. Bu daralmanın anlamı, yeni iş sahaları nın açılmasından vazgeçilmesidir, işsizliğin halihazır durumun üzerinde bir hızla çoğalması demektir. Kesinlikle, önümüzdeki dönemin ülkemiz deki işsizler orduşunun görülmemiş bir biçimde artacağı bir dönem olduğunu söyleyebiliriz. Hızla artan nüfusun getirdiği yüzbinlerin yanısıra, acığa cıkan gizli işsizlerin yanısıra, halen çalışmakta olan binlerce işçinin yarının işsizleri olacağını söylemek için kehanete lüzum yok. Ve bunun uygulanması, Eylül-Ekim (1970) ayından beri işlerinden çıkarılan binlerce işçiyle şimdiden baslamıstır!..

daha fazla açıkla kapanan bütçe ve bütçenin 20 milyarını cari harcamaların teşkil etmesi dö- viz ve hammadde darboğazları, yeniden 3,5 mil- yar emsiyona gidilişi, vb. gibi ekonominin ge- nel karakterinden doğan noktalardan kuvvet al-	rekmekte idi. Bunun gerçeği şudur: (%) büyü- düğü gibi, (%) nin uygulandığı taban da büyü- mektedir; öyleyse gerçek durum, endekslerin gösterdiğinden çok daha korkunçtur. Ve bu ara- da milyonlarca yoksul köylü yolsuz-susuz-okul-	Devrimde sınıfların	
maktadır. Bunun sonucu olarak, proleter dev- rimcilerin daha Eylül-Ekimde belirttikleri bir husuš, bütün aklıbaşında uzmanlarca paylaşılır hale gelmiştir: Yeniden ve esaslı bir devalüasyon daha yapılması kaçımılmazlaşmaktadır.	suz-ışıksı-evsiz-ilâçsız ve aç, çağlar öncesinin yaşantısını sürdürmeye mahkûm edilmiştir. Ve bu durumu yansıtacak endeksler bulunmuş de- ğildir.	mevzilenmesi (Baştarafı Sayfa 5 de)	KESINTISIZ DEVRIM «I»
Evet, Türkiye insanı, bitkisi ve hayvanı ile bir açlar ülkesi haline gelmiştir ve bu durum gitgide artan bir hızla yükünü halkın sırtında duyuracaktır.	Vergiler Hepsinin üzerine tuz-biber eken ise, zincirle- me şekilde uzayan vergiler olmaktadır. Yeni ge- tirilen vergi ve resimler zinciri şöyle uzuyor: İş- letme vergisi-taşıt alım vergisi-spor toto vergi-	S. 3) Neden kısa bir süre için, ilk plânda şehir- lerdeki savaşı temel aldığımız, burada uzun u- zun anlatacak değiliz. Birkaç aya kadar, II. ve III. kısımları çıkacak olan Kesintisiz Devrim broşüründe, bu meşele etraflı bir şekilde kon- muş olacaktır.	(Çıkıyor)
Son zamanların genel karakter,i halkın gün- lük yaşantısına doğrudan etkide bulunacak mad- delere yönelmesidir. Hele, verdikleri şatafatlı be-	si-gelir vergileri kanununda değişiklikler-emlâk alım vergisinde değişiklikler-veraset ve intikal vergisinde değişiklikler-damga vergisi-glikoza,	Birkaç ay sonra anlaşılacaktır, devrimci sa. vaş, kavanozda yetişmiş Campus «Mao» cu kal- pazanların sandığı gibi saksıda mı geliştirilecek	
yanatların hemen ardından devlet işletmeleri ürünlerine getirilen zamlar, durumu daha da va- himleştirmiştir.	kahva ve kakaoya, cam mamullerine, taşıta, kaplama ve döşemeliklere, sıhhi teşisata, sofra eşyasına, içkilere, ehliyet almaya, ruhsatname	tir, yoksa devrimci pratikte yakılan kıvılcımla emekçi halkın bilincinde, ruhunda, kalbinde mi geliştirilecektir!	1965 - 71 <i>TÜRKİYE'DEKİ</i>
Halkın zaruri ihtiyaç maddelerine getirilen zamlardan sadece ve rastgele birkaçı şöyle: Madde (1963'e kıyaşla) fiyat artışı oranı (% yüzde)	almaya, telgraf ve telefona, evlenmeye, nilfus kâ- ğıdı almaya, radyoya, ilh. getirilen vergiler Ve belediye gelirleri tasarısı ile bir hamlede tam 29 yeni vergi daha getiriliyor:	(3) PDA kalpazanları bu yazıdan sonra, baştan karşı çıktıklarına «özeleştiri» yaparak ka bullendiler. Ama bunlar, aynı pasifist çizgiyi sür dürmekten vazgeçmediler.	DEVRIMCI MÜCADELE VE
Ekmek 39,1 Dâç 120,9 Kap-kacak 122,2	Patron - Sendika	Şu anda ilk bakışta doğru şeyler söylediği zannedilen bu fraksiyon temelde halk savaşı teo	DEV - GENÇ
Jilet 66,7 Ev kirası 44,5 Balık 125,9	Ağası - Hükümet	risini tahrif ederek, revizyonizmin pasifist çiz- gisinin keskin «Mao» cu pozlarla sürdürmekte- dir. Bu yüzden bu grup, pasifimizin en namus-	(Çıkıyor)
Beyaz peynir47,2Yumurta77,1Ulaştırma masrafı96,2Doktor vizitesi66,7, vs	Kaynaşması Bütün bunlara karşılık, işçinin, köylünün ve	suz, en iğrenç ve en sahtekâr bir fraksiyonudur. (4) Bunlar arasında Hikmet - Kıvılcımlı'nın	
Bağımsız ülkelerde hayat pahalılığı % 2-3'ü geçtiğinde yer yerinden oynarken, bizde genel hayat pahalılığını 7 yılda % 51 arttığı resmen belgelenmiştir. Bu ortalama içinde «ev bakı- mı»ndaki pahalılığın artış oranı ise tam % 120'- dir. Bu artışın en büyük hızı kazanması ise son yılda olmuştur. 1970 yılının birinci ayını 100 ka-	toplumun diğer emekçi katlarının eli-kolu bağlı kalsın diye sömürgenler büyük gayret içindedir. Özel sektör ücret artırmaya yanaşmamakta, her türlü kanunsuz yolla talepleri baskı altına almaya çalışmaktadır. Kaldı ki, resmen belgelen diği gibi, 6-7 yıl önceki şartlarda hazırlanan ve artık komikleşen asgari ücretler dahi, pek çok işyerinde uygulanmamaktadır. Kamu kesimine ise, emperyaliştlerce yürürlüğe koydurulan, is-	özel bir yeri vardır. Kıvılcımlı 20 yıla ya- kın hapislerde yatmış, siyasi irticaya karşı her dönemde doğru veya yalnış mücadele vermiş bir kişidir. Fakat önerdiği çizgi sağ bir çizgidir. Le- ninist bir çizgi değildir. Buna rağmen Türkiye solunda Dr. Kıvılcımlının bir yeri vardır, geçmişine saygılıyız. Nasıl antileninist Roza Lu- xembourg'un devrim tarihinde bir yeri varsa. (5) Ancak, bu, Debray'ın «politik liderlik,	KURTULUŞ YAYINLARI Sümer Sokak 14/3 Yenişehir — ANKARA
bul edersek, on birinci ayda durum şudur: Ortalama geçim : 114.9 Ev bakımı : 136,5 Ev kirası : 127,4 Ulaştırma : 124,6, vs	tikrar programında yer aldığı daha önce devrim- cilerce açıklandığı üzere, ücret artışı talepleri- nin yüzgeri edilmesi yolunda kesin talimat ve- rilmiştir. Sendika ağaları patronlarla sarmaş dolaştır. Toplu sözleşmeler, özellikle devalüasyon	askeri liderliğe tabidir.» görüşü değildir. Bize gö re tam tersine, politik liderlik esaştır. Politik liderlik ise Marksist-Leninist partidir. Halk sa- yaşını şu yada bu örgüt değil, bu parti yönetir- se devrim zafere ulaşabilir.	

Ekonomik ve politik buhran hızla derinlesiyor. Hakim smiflar kendi aralarında çeşitli fraksiyonlara bölünmüş, düzeni kendi resmi kanunlarıyla koruyamaz duruma gelmişlerdir. Bu yüzden, devrimciler üzerinde, karşı-devrim cephesinin baskı, şiddet ve cebri görülmedik bir derecede artmıştır. Temsili demokrasi hızla rafa kaldırılmaktadır. Artık sosyalist politikanın devrimci cesaretle sürdürülebileceği bir ülke haline gelmiştir Türkiye.

Gittikge genisleyen ve toplumun her kesimini simdiden sarsmaya başlayan bu kriz, solda, bütün revizyonist grupların, devrim kalpazanlarının niteliklerini ortaya koymaya başladı.

Bütün revizyonist klikler, değişik tonlarla açıkca, pasifizmin ve teslimiyetçiliğin borusunu öttürmeye başladılar. Pasifizmin bu ileri borazancıları karşı-devrim cephesine karşı aktif mücadeleyi savunan, başlangıçta sadece kendi örgütlü gücümüzle bu krizi derinleştirmeyi amaçlayan bizlere saldırmada tek bir cephe teşkil ettiler. Ve namlularını görevleri gereği bize çevirdiler. Son iki üç aydır hareketimiz bu oportünist cephenin, utanmazca tahriflerine, şarlatanca yalanlarma: rezilce iftiralarma ve haince provakasyonlarına maruz kaldı. Bizi bu rezillik ne üzüyor, ne de kızdırıyor! Hiç bir şeyden şikayetci değiliz. Oportünizmin herhangi bir kliği bize mültefit davransaydı biz o zaman üzgün olurduk. Cünkü bu, bizim hareketimizde mutlaka eğri bir yanın oportünist bir yanın var olması demektir. Ülkemizde kriz derinleştikçe bütün oportünist fraksiyonların pasifizimleri de kitlelerin gözünde iyice gün ışığına çıkmaktadır. Artık devrimci militanları şu veya bu şekilde aldatmaya imkân yoktur. Artık devrimciliğin ölçüsü geçmişteki kahramanlık menkibeleri değil, devrimci pratiktir. Savaş açıktır, şavaşanlar da açıktır ve ortadadır. Ve sayaşmaya azimli olanlar, aktif mücadeleye hazır olanlar ve bizzat savaşanlar devrim meydanında kalmıştır. Hayat revizyonistleri hızla tecrit etmektedir.

Bu yüzden revizyonistlerin bütün ithamlarına teker teker cevap vermeye ve uzun ideolojik polemiklere girmeye artık gerek yoktur.

Biz, ülkemizdeki devrimci harekete ilişkin bütiin görüslerimizi uzun bir brosürle ortava komaya karar verdik. (Bu brosürün ilk kısmı birkaç güne kadar çıkacaktır.)

Bu brosürde kendi görüşlerimizi ortaya kovarken doğal olarak, ülkemizdeki oportünist fraksivonlarm görüslerinin eleştirisini de yaptık. Bu broşürün bütününün çıkması biraz zaman alacağından ve de bazı arkadaşların acele cevap verilmesindeki ısrarlarından dolayı, biz bu cephenin «teorik» (1) eleştirilerine, kısa bir şekilde Kurtuluş'ta cevap vermeye karar verdik. Bu sayıda devrimde sınıfların meyzilenmesi ve de halk savasma iliskin oportünist iddiaları ele alacağız. Devrimde smifların mevzilenmesi konusu, bu revizyonist ve oportünist stratejilerin turnusoludur. Nasıl ki bazların ve asitlerin gerçek renklerini turnusol käğıdı açığa çıkartıyorsa, bu stratejilerin de gerçek renklerini devrimde sımflarm meyzilenmesi ve önderliğin niteliğinin belirtilmesi meselesi ortaya koyar.

Devrime smif kuvvetlerinin katilma esprisi, yani sınıf kuvvetlerinin düzenlenmesi, devrimde önderliğin niteliğinin ve de kitlelerin eyleme sokuluş biçiminin belirtilmesi, yerine göre silâhlı ve barışçı bütün mücadele metodlarının kullanılacağını söyleyen, hatta «Halk savaşı temeldir» diyen bütün oportünistlerin, pasifistlerin ve uzlaşmacıların niteliğini ortaya koyan temel kriterdir. Devrimin ceşitli meselelerine ilişkin görüs ayrılıklarının temelinde bu mesele yatar. Bu mesele, dünyadaki bütün sömürge ve yarısömürge ülkelerin solu içerisindeki ideolojik ayrılıkların temel meselesidir.

Ideolojik önderlik esastır.

Bizim gibi Halk Sayaşının zorunlu bir durak olduğu ülkelerin devrimci mücadelesinde köylüler temel güçtür, proleterya önder güçtür ve proleteryanın öncülüğünün niteliği ideolojik-

Bu demokratik halk devriminde smiflarin mevzilenmesini çok açık ortaya koyan Marksist NAT2UT

bir formülasyondur. Bilindiği gibi, Marksist sınıf tahlillerinde varılan sonuçlar daima bu şekilde kısa formüllerle ifade edilir. Marx, Engels, Lenin, Stalin, Mao... gibi bütün ustalar daima somutun tahlilinden elde ettikleri sonuçları, soyut olarak formüle etmişlerdir.

Bu formülasvonlar bilimsel soyutlamalar olduğu için, kelime vorumuna tâbi tutulamazlar Çünkü bu formülasyonlar nitelik belirleyicileridir. Bir başka deyişle Marksist formüller, belli bir tah lilin bir kaç kelime ile soyutlanmalarıdır. Ve bu bir-kaç kelimelik soyutlama, bütün bir stratejik görüsü ifade eder. Meselâ, «Proleterya temel güctür, köylülük yedek güçtür» formülünün ifade ettiği, devrimde smifların mevzilenmesi ve güdümü, devrimci çalışma tarzı ve örgüt anlayışı başkadır; «Proleterya önder güçtür, köylüler temel güçtür.» formülünün ifade ettiği başkadır. Her iki formül, devrimde takip edilecek olan apayrı iki yolun teorik ifadesidir.

Bu bakımdan Marksizmde bu çeşit formülasyonlar dar kalıplar içinde, kelime kelime yo-

Ancak en geri zekâlılar ve marksizmin «M» sinden habersiz kişiler yahutta kendi oportünizm lerini kelime oyunlarıyla örtmeye çalışan politika hokkabazları, madrabazları, marksist formülasyonları dar kalıplar içinde (kelime, kelime) vorumlarla

Ru kiss açıklamayı yaptıktan sonra gele's çeşitli oportünist fraksiyonların, bize yönettikleri cesitli ithamlara.

Aydmlık Sosyalist dergi'ye göre; «Proleterya önder güçtür, köylüler temel güçtür, proleteryanm önderliğinin niteliği ideolojiktir.» şeklindeki bizim devrimde smiflarm meyzilenmesine ilişkin görüşümüz yanlıştır, Leninist stratejiye aykırıdır. Meseleyi bu şekilde formüle etmek, proleteryasız proleteryanın ideolojisini öncü kabul eden köylülerle devrim yapmak demektir. ideolojik öncülüğü savunmak narodnik populizmi'ni savunmaktır. Doğrusu proleterya ve yoksul köylülük temel güçtür. Proleteryanın öncülüğü ideolojik değil fiilidir... (Etraflı bilgi için bkz. Örgüt İçin Görev Başma, ASD S. 27.)

Bizim devrimde sunflarm mevzilenmesi ilişkin formülasyonumuzu bu şekilde yorumla yan, bu yazının yazarının, yukarıda belirttiğimiz kategorilerden hangisine gireceğini okuyucu hemen düsünecektir.

Bu marksist formülasyonu, bu sekilde, bu akul almaz tarzda, kelime kelime tefsir eden yazar, acaba marksizmden habersiz, doktora tezi olarak bu konuyu seemis olan toy bir üniversite asistam midir, yoksa kafasından tek akım geçen bir geri zekâlı mıdır?

Ne biri, ne de öteki. Bu yazıyı yazan kişi, neselenin bu sekilde yorumlanamıyacağını çok yi bilen, tilki gibi kurnaz, sosyalizmin bir eski tüfeğidir.

O yazıdan bu sonucun çıkartılamıyacağını ok iyi bilmesine rağmen, o, bu işi yapmıştır. Foyası artık iyice ortaya çıkan, revizyonizmini ve kuyrukçu çizgisini saklıyamıyacak kadar deşifre olan bu revizyonist, bir kaç taraftar bulabili-. rim umudu ile, denize düşenin yılana sarılması gibi, bu aptalca tahrife dört elle sarılmıştır.

Önce, «Millî burjuvazinin solundaki güçler, levrimde öncü olabilir, işçi smıfmın öncülüğünü mutlak bir gerçek olarak görmek yanlıştır, işçi sunfı olmadan da devrim olabilir» diyen bu kişi, haklı elestirilere hedef olunca, özeleştirisini yapacağı yerde «Biz millî burjuvazinin solundaki güçler öncü olabilir, derken, işçilerin ve yoksul köylülerin öncülüğünü kastetmiştik» diye kıvırtarak projeterya ile birlikte, yoksul köylülerin de öncülüğünü savunur gözükmeye başlamıştır. Hayatın cilvesine bakın ki, bugün bu kisi bizi narodnik populizmi ile suçlamaktadır! Daha düne kadar, filipin demokrasiciliğinde proleterya partisi kurulamaz diyen yine bu kişi bugün sosyalist parti her şart altında kurulur diyen bizleri utanmadan proleterya partisine karşı Imakla suclamaktadır!

Ve bugün, proleterya hem temel güçtür, hem de önder güçtür diyen bu kişi (tabii koltuk altındakiler de) Derginin, Aydınlık imzalı bir başka yazısında, projetaryanın partisinin mev-

cut olmadığı bu dönemde, «faşizmi yenecek güçteyiz» diyerek egemen smifların militarize gücünün aracılığı ile kurulması mümkün olan reformist burjuvazinin iktidarının Millî Demokratik Devrim programm uygulamasından dem vurmaktadır!

Bu kişinin temsil ettiği akım ne söylediği belli olmayan (aslında belli olan günlük olaylara göre politika tesbiti yapan küçük-burjuva pragmatizminin bataklığında kulaç atan, zavallı bir politik akım haline gelmiştir.

Bu akımın bizi, proletarya adına proletaryasız devrim istemekle, (Hele «Sosyalizm Yoksul Köylülerin de idolojisidir» diyenlerin narodnik populizmini savunmakla suçlaması son derece gayri ciddi ve komiktir!

Ama biz her seye rağmen bu «teorik» eleştiriye cevap verelim. Mao Tsetung'un yazılarına dikkatle bakılınca görülecektir ki, bazı yazılarda «Proletarya önder güçtür, köylüler temel güçtür», bazılarında ise «proletarya, köylüler ve şehir kücük-burjuvazişi temel güçlerdir, itici güçlerdir» denilmektedir.

Mao-Tsetung'un halefi Lin Piao'ya göre, «Köylüler devrimin temel gücüdür». Acaba, Lin Piao ve birinci ifadesinde Mao, proletarya ve şehir küçük burjuvazisini ihmal mi ediyor?

Aynı duruma, I ve II. Rus Demokratik Halk Devrimini formüle eden Stalin ve Lenin'in yazılarında da raslamaktayız.

Lenin, fki Taktik'in sadece 58.- sayfasında, (Türkçe 2. baskı) devrimin temel güçleri arasın da işçileri, köylüleri, ve şehir küçük-burjuvazisini saymaktadır. Ve bütün kitap boyunca sadece temel güç olarak proletaryadan bahsetmektedir. Keza Stalin yazılarında, demokratik halk devriminde temel güç olarak yalnız proletaryadan söz etmektedir.

Acaba Lenin, İki Taktik'te köylülüğü ve sehir küçük burjuvazisini devrimin temel güçleri arasında yanlışlıkla mı saydı? Bu bir kalem sürç mesi midir? Stalin'in devrimin temel gücü olarak sadece proletaryadan söz etmesi, Leninin o ifadesine ters düsmüvor mu?

İşte, bilimsel sosyalizmin formülaşyonlarmı Aydınlık sosyalist dergi'nin yaptığı gibi kelime una tabi tutma, kisivi höyle sacma, içinden çıkılmaz sonuçlara götürür.

Oysa, ne Lin Piao ile Mao ve Mao'nun kendi yazıları arasında, ne de Stalin ile Lenin ve Lenin'in kendi yazıları arasında bu çelişki ve tutarsızlık vardır. Tersine, tam bir ayniyet ve uygunluk vardır.

Bilindiği gibi, Mao'nun ve Lenin'in birbirinden farklı olan bu formülasyonları, demokratik halk devriminde smiflarm mevzilenmesine iliskindir. Her iki formülde, demokratik halk devriminde, değişik sınıflar tertibini öngörmektedir. Bu farklihk, somut durumların farklı olmasından dolayıdır. Lenin ve Stalin'in formülasyonu. emperyalizmin isgali altında olmayan, halk sava mın zorunlu bir durak olmadığı bir ülkedeki deokratik halk devrimini esas almaktadır. Mao ve Lin Piao'nun formülasyonu ise, emperyalizmin isgali altında olan, devrim için halk savaşının zorunlu olduğu bir ülkenin demokratik halk devrimini esas almaktadır.

Demokratik halk devrimi, adı üstünde bütön halkın devrimidir. Bu aşamada halk ise, proletarya, köylüler ve sehir küçük-burjuvazisidir. Halk devriminin temel güçlerini bu sınıflar teşkil ederler. Lenin ve Stalin'in formülasyonunda, temel güç olarak sadece proletaryadan söz edilmesinin nedeni, devrimde smuf katılması olarak, kitle gücü olarak proletaryanın en aktif ve en eneriik rolii olmasından dolavıdır.

Lenin ve Stalin'e göre, Çarlık, büyük şehirerdeki halkın ayaklanması sonucu devrilecektir. Sehirlerdeki genel ayaklanmanın sonucu iktidar ele geçirilecek ve devrim, yukardan aşağıya, şehirlerden kırlara götürülecektir.

Büyük şehirlerde ise temel devrimci güç pro letaryadır. Ve şehirlerden kırlara doğru bir rota izleyecek olan böyle bir devrimin ordusunda da, (Kızıl Ordu'da) kurmayında da (proletarya par tisinde de) proleterlerin salt çoğunlukta olmaları zorunludur. Böyle bir durumda, proletarya partişi, sadece ideolojik ve politik bakımdan değil, fiziki bakımdan da proleteryanın öncü müf-

rezesidir. Proletarya bu devrimin hem temel gücüdür, hem de önder gücüdür. Bir başka deyişle, bu devrimde temel savas alanı sehirler olduğu için, devrimin temel kitle gücü de proletarya olmaktadır.

Ama emperyalizmin isgali altında olan dolayısiyle devrim için kurtuluş savaşının (Halk Sa vaşının) zorunlu bir durak olduğu ülkelerin demokratik halk devriminde suufların meyzilenme si bu şekilde değildir.

Ülke işgal altındadır (Açık veya gizli). Ve yönetim büyük şehirlerdeki bürokrasisi ve militarizmine dayanarak ayakta duran, isgalci düsmanın da içinde yer aldığı bir gerici ittifakın elindedir. Böyle ülkelerde devrim yapılabilmesi için, her şeyden önce, bir kurtuluş savaşınm (halk savaşının) verilmesi şarttır. İste bu yüzden, yani halk sayaşının zorunlu bir durak olmasından dolayı, bu ülkelerin demokratik halk devriminde smif mevzilenmesi değişiktir. Emperyalizme arkasını dayamış olan karşı devrim cephesi, proletaryanın yoğun bulunduğu, büyük sehirlere ve kilit bölgelere güçlerinin büyüğünü yığmış ve çok sıkı bir denetim kurmuştur. Bu hain yönetimin yumuşak karnı kırlardır. Dünya daki bütün kurtuluş savaşlarının (Halk Savaşlarının) pratiği, bize şunu söylemektedir; zafere kırlardan şehirlere doğru bir rota izleyen, çeşitli ara aşamalardan geçen halkm örgütlü savai ile vardabilir.

Temel alan olan kırlardaki halk kitlesi ise köylülerdir. (2) Bu yüzden halk savaşının zorun lu bir durak olduğu demokratik halk devrimlerin de, smif katılması olarak temel rolü, işçiler değil köylüler oynayacaktır. Yani devrimin temel kitle gücü işçiler değil köylülerdir.

27 Mayıs hareketi ile birlikte, re formist buriuvazi ile finans oligarsisi arasında kurulan nisbi denge Türkiyede sınırlı da olsa bir demokratik ortam yarattı.

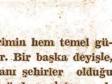
Bu sınırlı demokratik hakların çerçevesi içinde sol, belli ölçülerde legalite kazanarak, açılıp gelişti. Bu sınırlı demokratik ortam bir yandan solun gelişmesini sağlarken, öte yandan da solun icerisinde revizyonizmin ve küçük burjuva sosyalizminin gelismesine ve kök salmasına maddi bir temel teşkil etti. İşte TİP pasifizmi bu zemin üzerinde, yayılma imkânı buldu, TIP pasifizmi karsısında, Mihri Belli revizyonizmin solda devrimci bir alternatif olarak güc kazanmasının en önemli nedeni, yine bu ortam-

1966'laran sonra, Türkiyedeki sı

dır.

paralel olarak, bilimsel sosyalizmin temel klasiklerinin süratle Türkçe'ye cevrilmesi, soldaki sisleri dağıtmaya başladı.

lerinin Türkçe'ye çevrilmesi, sosyalist teoriyi ülkemizdeki bir avuç salon en tellektüelinin zihni idmanı olmaktan cıkarmıştır. Böylece ülkemizde sosya list teori mücadelenin gerçek militanlarının savaşına eylem klavuzu olarak (Devami 4.sayfada)

(Devami 5. sayfada)

nıflar-mücaelesinin siddetlenmesine

Bilimsel sosyalizmin temel eser-

mustu. Bir proleter olarak halkımızın emperyalizm ve köpeklerine karşı vermekte olduğu mücadelede yerini aldı.

ISCI SINIFI YIĞIT BIR EVLADINI KAYBETTİ HIDIR ALTINAY ÖLDÜRÜLDÜ

Halkın gelişen mücadelesi karşısında titremeye başlayan emperyalizm ve uşakları yiğit bir isçi sınıfı savasçısını öldür-

Hür-Per Sen Sendikasının devrimci mücadelesinde proletarya bayrağını en yüksekte tutan HIDIR AL/TUNAY'ı, Em. niyet Sarayı'ndan asağı attılar. Polis ve bütün gericiler halka yalan söylüyorlar. Hıdır'ın kendisini öldürdüğünü bağırıyor-

Hıdır Altunay, Necmettin Giritlioğlu nun, Şerif Aygül'ün, bütün proleter devrimcilerin yolunda yürüyen yiğit bir sayasçıydı. O aynı bütün savaşçı yoldaşları gibi, çok polis işkencesi, çok zulmü gördü. Hepsine cesaretle karşı koydu. Hıdır, bir da güçlendiğini bileceğiz. Düşmanlarımız talım.

proleter devrimcisinin yaşayarak devrini kavgasına katılmasının ne demek olduğunu bilirdi, Hıdır, intihar etmedi. Bir proleter devrimcisinin intihar etmeyeceğini bilen, pratikte sınanmış, ateşten geçmiş bir viğit kardesimizdi. Necmettin'i kimler öldürdüyse Hıdır'ı öldürenler de onlardır. İşçilerin güçlenen mücadelesiyle beli bükülen sarı sendikacılardır, isci sınıfına ihanet edenlerdir, usaklardır, onların eli kanlı zalim polislerdir. Doğu'da Kürt halkına komando zulmünü uygulayan Finans-kapital'in ajanlarıdır.

Hıdır'ın ölümü, Yalçın Ergönül, Necmettin Giritlioğlu, Serafettin Atalay ar- ğiz. Hıdır'ın bayrağını daha yükseklere kadaşların ölüm zincirinin son halkasıdır. Bu halkalar arttıkça mücadelemizin daha

bize yüklendikçe doğru yolda olduğumuzu öğreneceğiz. Bütün proleter devrimciler halk düsmanlarının üstüne azimle, cesaretle varacağız. Halkın davasını Hıdır gibi cesaretle savunalim

Hepimiz birer Hıdır olmak icin canla başla savaşalım.

Uluslararası Finans-kapital'in ve ver li finans-kapital'in zulmü, halkın güçlenen mücadelesini durduramayacak, emperyalizmi dünya halklarının mücadelesiy , dünya proletaryasının devrimci kavgasıyla bir dünya sistemi olarak cökertececikaracağız. İki, üç daha fazla Vietnam'lar yara-

Conservation of the second

işçiler, Köylüler, Öğretmenler, Yurtsever Askerler, Tüm Devrimciler, Halkımız :

cadelesi emperyalistlerin ve uşakları ni boykot eden memurları kovuyor, nın yüreklerine korku salıyor. Ameri halkın davasını savunan öğretmenlekan uşağı iktidar siyasi, ekonomik ri kıyıyorlar. Kendilerinden başka bir bunalım içindedir.

İşçilerin grev ve işgalleri patron ların belini hergün daha çok büküyor. Yoksul köylüler ağaların toprak larına el koyuyor. Devrimci gençliğin mücadelesi halkın mücadelesi ile bir leşti. Memurlar, öğretmenler, Amerikan usaklarının iktidarına baş kaldırdılar. Amerikan uşakları kendi bankalarına bile sahip olamaz durumda.

Bugün artık Amerika ve uşakları halkı istedikleri gibi yönetemiyor. Sömürünün gücü halkın gücü karşısında geriliyor.

AMERİKA VE USAKLARI **NE ISTIYOR?**

Amerika ve usakları sömürüleri nin sürmesini, halkın yoksullasmasını, bütün çalışan yığınların açlığına karşılık kendilerinin her seye sahip olmalarını istiyor. Bu yüzden halkın gelişen mücadelesini baştırmak istiyorlar. İşçilerin grev hakkını elinden almak istiyorlar. Köylülerin birleşmesini engellemek, yükselen toprak mücadelesini bastırmak istiyorlar. Memurların, öğretmenlerin, teknik personelin direnişlerini dizginlemek istiyorlar. Devrimci gençliğin mücadelesini durdurmak, halk yığınlarının önünde kosanları yok etmek istiyorlar,

AMERIKA VE USAKLARI HALKA ZULMEDIYOR!

Hainler halkın kurtuluş bayrağını en yüksekte tutan Devrimcileri öl- yalım. dürüyorlar. Yiğitleri sokakta, meysanlarda köpeklerine sinsice vurduruyorlar. Devrimcilere ve halka polis copu, jandarma, komando söngüsüyle işkence ediyorlar. İşçileri kendi sarî sendikaları Türk-İş'e girmedi TÜNE CESARETLE İLERİ.

Halkın gelişen ve güçlenen mü- ği için dövüyor, öldürüyorlar. Düzeherkese zulm edivorlar.

EMPERYALISTLER VE USAKLARI NE YAPA-CAK?

Bugün halkın güçlenen haklı davası karşısında bacakları titreven hainler artık halkın ve devrimcilerin üzerine bütün silahlarıyla, «meclislerinden» çıkan zulüm kanunlarıyla geliyorlar. Grev hakkımızı sendika seçme hakkımızı, direniş hakkımızı, gösteri hakkımızı, düşünce özgürlüğümüzü, iniversite özerkliğini, anayasada yazılı her hakkımızı elimizden alacaklar

HALKIN GÜCÜ ZALİM-LERIN COPUNU, SÜNGÜ. SÜNÜ YERE CALAR!

Hainlerin planı boşunadır. Emryalistler tek dişi kalmış canavarlardır. Halkın gücü onları yıkar. Çün kü ezilenler bütün halk, ezenler ise can çekişen bir avuc haindir. İscilerin, köylülerin, çalışanların gücü hergün dünyayı değiştiriyor; onların da oyununu bozacaktır.

İşçiler, köylüler, öğretmenler, yurtsever askerler, devrimci gençler BIRLEŞİN, düşmanın üstüne varın, ZALIMLERI YERE VURUN.

Emperyalistlerin ve ortaklarının ağaların, beylerin, patronların zorbalıklarına ve zulümlerine dur diyelim. İşçiler fabrikalarda, köylüler tar lalarda, devrimciler her yerde, bütün halk omuz omuza birleşelim. Zalimlerin zulüm kanunlarına karşı ko-

DÜNYADA HİÇBİR GÜÇ BİR-LEŞEN HALKIN GÜCÜNE KARŞI KOYAMAZ.

HALK DÜSMANLARININ ÜS-

Abonelerimize ve Temsilcilerimize

Kurtuluş, bundan sonra 15 günde bir çıkacaktır. Böylece eni abone fiatı değişmiştir: Yıllık abonesi 20 TL. olmuştur. Daha önce abone olanlara 12 sayı tamamlanıncaya dek Kurtulus vollanacaktir.

Postahaneler işbirlikçi iktidarın kontrolü altındadır. Bize yollanacak mektuplar tahütlü olarak postalanmalıdır.

Simdilik elden dağıtım sistemini uygulayamadığımız il, ilçe e köylerdeki temsilcilerimize Kurtuluş tahütlü olarak postalanmaktadır. Kendilerine gazete ulaşmayan temsilcilerimiz durumu hemen bize bildirmelidirler.

KURTULUS

Fasizm Bugün hakim sınıflar artık eski me o büyük gerçeği gizler, küllendirir. Em totlarla ülkeyi yönetemez duruma gel

mislerdir. Halk kitleleri durumdan memnun olmadıklarını, her fırsatta or taya koymaktadırlar. Yani Türkiye derinlesen bir devrimci krizin icindedir.

Öte yandan hakim sınıflar arasındaki çelişkiler keskinleşmekte, onlar da kendi aralarında çeşitli fraksiyonlara bölünmektedir.

Hızla sarsılan sermaye diktatörlüğünü korumak icin hakim sınıfların en em peryalist, en gerici ve en bagnaz unsurları açık yıldırıcı diktatörlüğe gitmektedirler. Zaten bizim gibi geri kal mış ülkelerdeki temsili demokrasicilik de bir çeşit faşzimdir. Ancak var olan sınırlı demokratik özgürlükler rafa kal dırılarak, sermayenin diktatörlüğü açı ğa vurulmakta, ona terörist bir nitelik kazandırılmaktadır

Faşizm, emparyalist sömürü ve baskının devamı için; gilçlenen halk direnmesini bastırmaya yönelen bir kudurganlıktur. Bu kudurganlığın gizlemek amacıyla emperyalizmin ihraç me taı anti - komünizm silahına sarılmak tadır. Oysa gerçekte faşizm, yalnız sos yalistlere düşman değildir. Faşizm, işçilerin, köylülerin, aydınların, yani bütün halkın baş düşmanıdır. «Faşizm ser mayenin emekçi kitlelere yöneltebilece ği en azgın saldırıdır.»

Bugün ülkemizde adım adım fasizm uvgulanmasına geçilmektedir. Aylardan beri planlanan oyun hızla sahneye konmaktadır. Hükümetin resmi kuvvetleriy le silahlı sivil faşist güçler, Şah'ın 1- lere küfür yağdırmaktadırlar. Bunlar ran'ında bile görülmeyen bir vahsetle halka İsa Peygamber tavrı tavsiye e nakta; kız erkek demeden bütün yurtsever gençlere isken ce yapmaktadır.

Emniyet sarayına çekilen devrimci gençlerin vücutlarından günlerce cere yan geçirilmekte, yada intihar süsü ve rilerek onuncu kattan atılıp öldürülmektedir. İşçilere ve köylülere yapılan baskı

arttırılmaktadır. Demokratik direnişler silâhla durdurulmaya çalışılmaktadır.

«Faşizm kudurmuş bir gericilik ve ve karsı-devrim hareketidir» Dünvanın her verinde sınıf mücadelesi keskinleşip devrimci düşünce kitleler tarafına dan benimsenerek maddi bir güç haline gelince, emperyalizm ve verli hakim sınıflar zayıflayan ve yıkılış sarsıntısı ge çiren hakimiyetlerini sürdürmek için, o güne kadar görülmemiş bir zorbalığa baş vururlar. Devrimci düşünceyi ve halk kitlelerinde sömürüve karsı direnis bilincini yok etmek için kudurmuş bir gericilik ve karşı - devrim hareketine gi rişirler

Sömürüyü ve iktidarın sınıfsal ya rasına düşmanlık sokarlar. Irkçılığı ön karşı direniş mücadeleşini kırmaya, ser nan gerçek amaçlarını uygulamış olur- lişmesini zayıflatır, iki. lar.

Fasizm sınıfların varlığı ve sınıf mü dır. Fasizm bunu zorla uzlaştırmaya ca şist güçler hızla silahlandırılmakta, or mel alan ve her türlü karşı devrimci me lısır ve uzlaşabileceğini ileri sürer. «Mil du içinde özel birlikler yetiştirilmekte toda devrimci metotlarla cevap verecek

peryalizm ve yerli hakim sınıfların sönürüsünü sürdürür

Fasizm devleti yüceleştirir. Onun sı nıfsal niteliğini gizlemeye çalışır. Oysa bilindiği gibi hakim sınıfların başkı aracı olan devlet yüce bir şey değildir. Sınıflı toplumun ürünüdür. Ama Faşizm sermayenin sarsılan egemenliğini güven altına almak icin bunu yapmak zorun dadır. Devlete üstün bir vasıf kazandır maya «herşey devlet için» fikrini yer lestirmeye callsir. Bu ise tamamen «her sey sermaye için» anlamına gelmektedir.

«Fasizm kudurmuş ama dengesiz bir güçtür» Emperyalizm, yerli hakim sınıflar vasıtasıyla sömürüsünü sürdüremiyeceğini anladığı için faşizme git mektedir. Bu yüzden de faşizmi hakim sınıfların güçlenmesi şeklinde anlayan görüs yanlıştır. Fasizm sermayenin en son iktidar şeklidir. Ve yer yüzünde em peryalizm hızla gerilediği, devrimci halk kurtulus gücleri hızla ilerlediği icin, em peryalizme bağlı faşist iktidarlar da cökmeye mahkumdur. Bütün fasistlerin sonu N. G. Diem'in sonu gibi olacaktir.

Bugün ülkemizde hakim sınıflar, hal direnişini kırmak için silâhlı tekin röre başvurmuşlardır. Bütün barışçı kit le gösterilerini zora bas vurarak durdur ma yolunu segmişlerdir. Devrimciler so kak ortasında kurşunlanmıştır. Sendikal özgürlük istiyen işçiler kurşunla dur durulmak istenmistir. Bütün bunlara gözlerini kapayan bazı deve kuşları halk savaşı diyenlere, Halk savaşını yürütenluş mücadelesini firenlemeye çalışan re- cak politikleşmiş askeri mücadeleden ge vizvonistlerdir.

Emperyalist sömürünün hakim sınıf lar aracılığıyla zora dayanarak sürdürülmesi olan faşizm; bütün demogojile re, bütün gizlemelere rağmen kitlelerin nist pasifist çalışma tarzını temel almış gözünü acmıstır.

Artık bugün kitleler hangi hareke tin gerçek devrimci hareket olduğunu hangisinin pasifist, sonucsuz olduğunu, görmeye başlamışlardır. Sefalet ve issizlik edebiyatıyla, demokratik direnişle ri temel alan revizyonist calışma tarzı nın başarısızlığa mahküm olduğu her gün bir kere da ispatlanmaktadır, ve i lerde kendisini ylpratacak bütün celiş kiler hızlandıkça, bugün hakim sınıflara karşı üstün bir mücadele yürütmiyen birçok güç, faşizmin ağır baskısı altın da kendisini korumak için halkın kurtu lus mücadelesine katılacaktır.

Bu yüzden de kendisine proleter dev mekle yükümlüdürler. Ancak işci sını rimci adını verenlerin, küçük burjuva ra dikalizminin kuyruğuna takılmaları hal kımıza yapılan en büyük kötülüktür. Bu pisini gizlemek için şöven milliyetçi duy proleter devrimci hareketin bağımsız bir guları körüklerler. Emekçi halkların a- güç olarak olayları etkilemesini, devrim ci krizi derinleştirmeşini engeller, bir; plana çıkarırlar. Böylece halkın faşizme küçük burjuva radikalizminin daha sola kaymasını, daha tutarlı olmasını sağmayenin zulmünü ağırlaştırmaya daya- lıyacak olan bir hareketin serpilip ge-

Faşizm, ayakta durabilmek için hal kın direnişini zulumle önlemek zorunda cadelesini inkar eder. Hakim sınıflarla dır. Bunu gerçekleştirmek için toplum nu sağlıyacak, kitlelere önderlik edecek halk arasında uzlaşmaz bir celişki var- polisinin sayısı arttırılmakta, sivil fa olan da politikleşmiş askeri çalışmayı te

li Birlik», «Milli Bütünlük» gibi terim dir. Bu da iktidarın sınıfsal yapısını or olan bir savaş örgütü ve onun oluştura leri demogojik bir biçimde kullanarak taya koymakta, kitlelerin kin ve öfkesi cağı devrimci halk cephesidir.

ni cekmekte onları devrim cephesine kay dırmaktadır. Ve aynı zamanda «Birleşik cephenin kurulması için zorunlu olan örgütlenme ve hareketliliği sağlanmak

Emperyalizmin ve hakim sınıfların silahlı saldırılarına terörlerine karşı su sup oturanlar, kendi sağımızdaki güçle re bel bağlayanlar, keskin devrimci geçinip emperyalizme teslim olanlar, söz de ne derlerse desinler özünde rezivyo nisttirler. Devrimci, karşı - devrimcilerin silahlı saldırılarına silahla cevap ve rene denir. Devrimci, karşı - devrimci teröre, devrimci terörle cevap verene

Sınıf mücadelesi keskinleştikçe, dev rimci kriz derinleştikçe, bütün dünya devrimci hareketindeki iki cizgi revizvo nist sosyal reformist cizgiyle marksist - leninist çizgi ülkemizde de gün ısığına cıkmıştır. Artık korkmadan gö z'inü kırpmadan bilimsel sosyalizmin

doğrultusunda davrananlarla, korkaklar pasifistler ve oportünistler hızla birbi rinden ayrılmaktadırlar. Bütün oportü nistler - Mihrici Aydınlık, «Proleter Dev rimci» Aydınlık, sosyalist Gazetesi - ko ro halinde revizyonist çalışma tarzını mahküm edenlere saldırmaktadırlar.

Revizyonistler faşizme karşı etkili bir mücadele yürütemezler. Cünkü fasizme karşı zafer, ancak örgütlü aktif müca deleden geçer. Bunu sağlamadıkça prole ter kahramanlığıyla silahlı karşı devrim cilerin üstüne silahla gitmedikçe, söylenen hersey laf olmaktan öteye geçmez.

Emperyalizme ve mali oligarsinin fadir. Bunlar halkın kurtu sist yönetimine karsı zaferin yolu ar cer. Bunu ise hakim sınıfların icazati ni almış, «Filipin tipi demokrasciliğn sınırlarını «zorlayan - ama yine o sı nırlar icinde mücadele eden - revizvobir örgüt değil, marksist - leninist ça lışma tarzını temel almış bir örgüt sağ lavabilir.

> Halkın kurtuluşunu engelliyen, in anlığa zulüm yağdıran her yönetimin zaferi geçicidir. Faşizm, kendi içinde kendini yokedecek yüçleri de taşımakta dır. Sermayenin, sömürsünü sürdürmek için sarıldığı son can kurtaran simidi dir. Bu yüzden fasizmin zaferi aldatı cıdır, gelip geçicidir. Bu gelip geçicilik faşizmin içinde olduğu için, devrimcilere oturup onun ölümünü beklemek yaraşmaz. Devrimciler, kendi güclerini örgüt lemek ve halkın kurtuluşuna öncülük et fı ideolojisinin rehberliğinde, emperyaliz me karşı mücadele en doğru şekilde yü rütülür ve başarıya ulaştırılır.

Faşizm hakim sınıfların son iktidar şeklidir. Ama bu iktidara karşı somut bir mücadele yürütmiyenler «fasizmi ye necek güçteyiz» diyerek, küçük burjuva radikalizmine bel bağladıklarını tekrar tekrar ortaya koymakta; hangi safta ol duklarını açık seçik belirtmektedirler.

Faşizme karşı zafer ancak halkın ör gütlü aktif mücadelesiyle kazanılır. Bu

Devrimde sınıfların meyzilenmesi

(Bastarafi 1, savfada)

Meselenin bu sekilde ortaya konulması, şehirlerdeki mücadelenin kücümsenmesi anlamında yorumlanmamalıdır. Tam tersine, sehirlerdeki mücadele, düşmanın çok güçlü olduğu bir alanda sürdürüleceği için çok daha zor şartlar altında yürütülecektir. Tedhiş hareketinden, demokratik kitle hareketlerine kadar her çeşit mücadele metodu, şehirlerdeki devrimci savaşın gün deminde ver alacaktır. Bu alandaki savasta proletarya, en enerijk ve aktif rolü oynayacaktır. Fakat temel savas alanı kırlar olduğu için işçilerin sınıf katılması olarak devrimde rolü, köylülere nazaran nisbidir.

Proletaryanın partisi eğer emperyalizme kar şı yürütülecek olan bu kurtulus savasının önderi olmak istiyorsa, bizzat temel savas meydanında bütün gücüyle yer almak zorundadır. Meselâ Cezavir Kurtulus Savasında proletarya partisi şehirleri temel aldığı için önderliği ele geçirememiştir. Temel mücadele alanının kırlar olduğu Kurtulus savasında, vurucu güc'ün (Halk Ordusunun) köylülerden oluşması son derece doğaldır. Ve bu ordunun kurmayı olan örgütde ise, [proleteryanın siyasi kitle partisinde] nicelik olarak proleterler değilde, köylülerin ağır basma sı kaçınılmaz bir durumdur. Bundan dolayı bu tip ülkelerin proleter siyaşi kitle partisi, şehirlerin temel alındığı, sovyetik ayaklanma ile devrimin zafere ulaşacağı ülkelerin proletarya parti lerindeki gibi, aynı zamanda proletaryanın fiziki öncü müfrezesi değildir. Bu ülkelerdeki proleter siyasi kitle partileri ideolojik ve politik ku uluşlardır. Bu ülkelerdeki halk savaşını, proleter siyasi kitle partisi, (Savaş Örgütü) proletaryanın ideolojik ve politik bir kuruluşu olarak yönlendirirse, devrim zafere erişebilir. İşte bizim kasteddiğimiz ideolojik öncülük budur.

İdeolojik öncülük, proletarya partisinde fakir köylülerin sayıca ağır basması ve bu partinin proletaryanın öncü müfrezesi olarak, halk savasmi yönlendirmesidir_

Emperyalizmi yenerek, devrim yapmış olan dünyada bütün sömürge ve yarı sömürge ülkelerin pratiği, projetaryanın devrimde öncülüğünün ideolojik öncülük olduğunu ortaya koymak-

Bütün halk savaşma yan çizen, kendi öz gü iiniin dışında, başka güçlere bel bağlıyan opor timist fraksivonlar, daima devrim işini yokuşa sürmek ve «sol» bir görünüm altında sağ kuyrukçu politikalarını gizlemek için sovyetik devrimdeki sınıflar kombinezonuna uygun olarak, proletaryanın fiilî önderliğini savunurlar. Bunlar genellikle militanların nazarında prestijlerinin düşüneceğini düşünerek halk savaşına açıkca karşı çıkmazlar. Devrimde halk savaşının zorunlu bir durak olmasından doğan, sınıf mevzilenmesine sözüm ona projetarva adına karsı cıkarak «proletaryasız devrimci mücadele öngörü. lüyor, bu narodnik populizmidir» v.s. gibi «sol» elestirilerle zevahiri kurtarmaya çalışırlar.

Fiilî öncülük esas alındığı zaman, emperyajizmin işgalinin varlığından ve karşı-devrim cephesinin sehirlerdeki sıkı denetiminden dolayı, devrim yapmak için proletaryanın objektif ve subjektif şartları bir türlü olgunlaşamaz. Emperyalizmin isgali altında olan bir ülkede kurtuluş savaşı (halk savaşı) verilmeden devrim olamı rime de yan cizerler.

Böylece bu kurnaz menşevik «solculuğu» ile devrim, emperyalizmin bir sistem olarak toptan çöküşüne kadar, mahşere kadar ertelenmiş olur. O zamana kadar (belirsiz bir zamana kadar), bu revizyonist fraksiyonlar, reformist buriuvazinin koltuğu altında, keskin «solcu» ninnilerle emekci kitleleri uyutmaya çalışırlar.

Görüldüğü gibi Mihri'ci Aydınlık'ın bu men şevik solculuğu zorunlu olarak revizyonizm ve sınıflar arası işbirliğini oluşturmaktadır.

Bu durum sadece Mihri'ci Aydmlık'a özgü değildir. İşçi sınıfının ideolojik öncülüğü mü yoksa ideolojik, politik, örgütsel öncülüğü mü diye saçma sapan, sahte bir ikilemle, ideolojik ön cillige karsı çıkan, Mao'cu kalpazanlar da, fiili öncülüğü savunan TIP'de Krytlemlı'cı Sosyalist gazete de aynı menşevik solculuğunun değişik şekillerini savunmaktadırlar.

Görüldüğü gibi, revizyonist Mihrici Aydınlik görünüşte PDA kalpazanlarma yöneltilmiş aslında ise bütün revizyonistleri hedef alan (Avdınlık'ın 20. sayısında çıkan) «Yeni Oportünizmin Niteliği Üzerine» adlı yazıyı, yedi aylık bir yutkunmadan sonra, reddederek özelestiri yapı. yor. Ve PDA kalpazanlarının cevap veremedikleri ve dergilerinin kıyılarına, köşelerine yerleştirdikleri o sözde özeleştirileri ile, görünüste kabul ettikleri ithamlara (3) revizyonizm adına kendisi cevap vermeye calisiyor.

Eksik olmasın, ASD, bu son teşebbüsü ile bizim işimizi iyice kolaylaştırdı. Böylece Aydınlık Sosyalist derginin yazı ailesi, dergilerindeki revizyonizme karşı olan yazıların dergilerinin politikasma aykırı olduğunu söyleyip, özeleştiri ya parak, revizyonizmini kendi kendine acıkca ilân ediyor.

Biz de, ASDyazı ailesini, revizyonizm yolun daki bu acık ve cesur tavırlarından dolavı kutlarız. Yolunuz açık olsun beyler! neyseki ellerimizi sizden kurtardık, hamdolsun!

melenirler! İste siyamlı ikiz kardesler ASD ve PDA aynı bataklıkta kulac atiyor!

Kövlülerin devrimde temel gücü teşkil etmesi, devrimci savaşta kırların temel alan olmasından dolayıdır

Demokratik devrimde sınıfların meyzilenn sine iliskin bir baska oportünist tahrifat, PDA pasifizminin yaptiğıdır. Bu sahtekâr «Mao» culara göre, köylülerin devrimde temel güç olmasmm nedeni, devrimde halk sayaşının zorunlu bir durak olmasından dolayı değil de, geniş köylü yı- S. 3) ğınlarmın yarı feodal ilişkiler içinde olmasından dolayıdır! «Bir devrimin temel gücünü, o ülkenin toplumsal yapısı tayin eder... Yurdumuzda devrimin temel gücü köylülüktür. Bu aynı zamanda devrimimizin demokratik devrim olması demektir(...) Geniş köylü yıgınlarınmesas itibariyle yarı-feodal ilişkiler içinde olması, köylülüğün devrimimizde temel gücü meydana getirmesi demektir.» (PDA Sayi 26, Sayfa 3, 108 Ayrica bkz. sayi 29. sayfa 3)

Görüldüğü gibi. PDA kalpazanları, bizim gibi emperyalizmin işgalinde olan ülkelerin demok ratik halk devriminde köylülerin temel güç olma sını, devrimin sınıfsal karakterine bağlıyorlar.

Bu «mantıkî» ve «kitaba uygun» bir görüştür. Ama tıpkı, menşeviklerin burjuva devrimi ni değerlendirmelerindeki gibi «mantıkî» ve «kitaba uygun» bir görüştür. PDA kalpazanlarının mantığı, devrimin sınıfsal niteliği ile sınıfların fiilî yolu arasında ayniyat arayan mensevik man tığıdır. Bu kalpazan mantığa göre, geniş köylü yığınlarının feodal ilişkiler içinde olduğu Çarlık Rusyasındaki demokratik halk devrimininde, te mel gücü proletarya değil de, köylülerin teskil etmesi gerekmektedir. Ve meseleyi «proletarya temel güçtür, köylülük yedek güçtür» seklinde formüle eden Lenin ve Stalin hata etmislerdir. (!)Lenin ve Stalin'in bu formülâsyonu yanlış-

İşte PDA kalpazanlarının «Temel güç» tahlilinin mantakîliği budur. Başta, işçi smrfi hem temel güçtür, hem de öncü güçtür diyen bu kalpazanlar, eleştirilerimizin üzerine, dergi sayfalarında bu hatalarını düzelttiler. Fakat bu for. müle edişin revizyonişt çizgisini pratikte sürdürdüler. Halâ da sürdürmektedirler. Meselenin özünü anlamadıkları için (devrim için savaşma ya niyetleri olmadığından) bir hatayı düzelte yim derken, bir başka yerden gedik veriyorlar.

Köylülerin demokratik halk devriminde temel güç olmasının nedeni bu şekilde ortaya konamaz. Köylülerin temel güç olarak formüle edilmesi sadece devrimin anti-feodal niteliğinden dolayı değildir. Meseleyi bu şekilde ortaya koymak, dünyayı menşevizmin düz mantığı ile yo-0 rumlamak demektir.

Bugün, Türkiye gibi emperyalizmin isgali ltındaki bütün yarı-sömürge ülkelerde emekçi halkın sefaleti, hayat şartlarının zorluğu ve sömürülmesi korkunç bir seviyededir. Halkın hiç bir keşimi, halinden memnun değildir ve her an patlamaya hazır bir volkan gibidir. Devrim için, objektif sartlar hazırdır. Fakat ülke işgal altında oldugu için, devrim için empervalizme kars halk savaşı vermek zorunludur. Bu zalim yönetimin yumuşak karnı kırlardır. Bu gerici ve ha in yönetim zincirinin zayif halkası kırlardır. Zafere, temel ve yardımcı alanlarda, kırlarda ve se hirlerde verilecek olan uzun ve çeşitli ara evreerden geçen bir halk savaşı ile ulaşılabilir. Halk savaşı bir avuç öncünün savaşı değil emekçi hal km savaşıdır. Halk savaşında temel mücadele alanı kırlar olduğu için, köylüler de savaşın temel güçüdür.

Marx, Engels, Lenin ve Stalin demokratik alk devrimine, tarm devrimi de demektedirler. Çünkü bu devrim geniş köylü yığınlarını feodal boyunduruktan kurtaracak ve derebeylik yönetimine son verecektir. Marksist ustalardan sadece Mao bu devrime (tarım devrimi kavramından avrı olarak) köylü devrimi demektedir. Mao'nun bu devrimi bu sekilde adlandırmasının nede ni, devrimin sadece tarim devrimi olmasından do layı değildir; ana nedeni, temel mücadele alammn karlar olmasından dolayı devrimin temel kitlegücünü köylülerin teşkil etmesidir.

Özetlersek, bu devrimde köylülerin temel gü cü teşkil etmesinin ana nedeni, devrimin tarım devrimi olması değilde, kırların temel savas alanı olmasıdır. Bir başka deyişle, emperyalizmin işgali altındaki ülkelerin demokratik devrimlerinde halk savaşmın zorunlu bir durak olmasından dolayı köylüler temel güçtür!

Askeri yan, ideolojik ve politik yandan avrı olarak ele alinamaz

Savaş politikanın silahla sürdürülmesidir. Her değişik askeri strateji ve taktik, değişik ide oloji ve politikanın bir ifadesidir. Meselâ emperyalizmin işgali altındaki ülkelerde devrimin za. feri için kırlardan şehirlere doğru bir aşkeri st-

Ayınlar aynı yerde, ayrılar ayrı yerde kü- ratejiyi öneren görüşün ideolojik ve politik cizgici avrıdır, sehirlerden kırlara doğru bir stratejiyi öneren görüşün ideolojik ve politik çizgisi avrıdır. Birincinin ideolojik ve politik çizgisi proleter devrimei bir çizgidir. İkincisinin ki ise oportünist bir çizgidir.

> Askeri yan hiç bir zaman ideolojik ve politik yandan ayrılamaz. Bütün oportünistler bu ayrılmaz iki yanı daima birbirinden ayırırlar. Bunun en somut örneği ülkemizdeki çeşitli oportünist fraksiyonların tahlilleridir.

PDA kalpazanlarına göre, «Karşı-devrim cep hesinin en zayıf olduğu alan kırlardır. Temel sa vas alanı kırlar olduğu için, temel güç köylülerdir.» demek, devrimde sınıfların mevzilenmeşi tahlili, askeri zorunluluk gibi bir taktik meseleye bağlandığı için yanlıştır. (Bkz. PDA Savı 29.

Aynı temel görüşü, başka ifadelerle Mihri'ci Aydınlık da savunmaktadır. Mihri'ci Aydınlık'a göre, kırların veya şehirlerin temel alın. ması tamamen bir askeri meseledir. Askeri bir mesele olduğu için, bunun devrimde sosyal sınıfların mevzilenmesi gibi ideolojik ve politik bir konuda rolü yoktur. (Bkz. ASD Sayı 27, S. 209) Ve bu koroya «Yeter Be» yazısıyla Kıvıl-

cimir'er Sosyalist Gazete'de katılmaktadır. (Bkz. Sosyalist Gazete Sayı 9-16) Görüldüğü gibi, ilk bakışta birbirinden ta-

mamen ayrı olan, birbirinin can düşmanı gibi gözüken, bu üç fraksiyon, bu temel meselede bir leşmektedir. Bu mesele de, şu ya da bu sıradan bir mesele değil, devrim teorisinin temel meselesidir.

Bu üç fraksiyona göre, meselenin askeri ya nı ile ideolojik ve politik yanı ayrıdır. Leninist devrim teorisi ve bu teoride sınıfların konumu. ideolojik ve politik bir meseledir; bunu askeri bir meseleye bağlamak yanlıştır. İdeolojik ve politik mesele ile askeri mesele avridir.

İşte Türkiye'deki oportünizmin üç ayrı cehresi. (4) (Tabii TİPli hainler herkezce majumdur.) Bu görüşler, özde gerilla savaşına karşı olan, programlarında ise, «bütün mücadele metodlarma yerine göre başvurulur, hattâ kırlar temeldir, ama önce schirlerde proletaryayı örgütleyelim...» diye yazan Lâtin Amerika'nın herhan gi bir ülkesinde, üç dört tane birden «Parti» örgütlenmesi içinde olan, revizyonist ve oportünist fraksivonların görüslerin aynısıdır.

Bu görüşler sakat ve anti-marksist görüşlerdir. Meseleyi bu sekilde koymak, halk savasından hiçbir sey anlamamaktır. Halk savaşı po litiklesmis bir askeri savaştır. Yani sosyalistlerin halk savaşındaki /temel mücadele metodları askeri savas metodudur. Bu savas klâsik savas metoduyla değil, politikleşmiş askeri savaş metoduyla yürütülür. Bu savaşta, bütün demokratik ve ekonomik amaclı hareketler, kitle gösterileri v.s. bu politikleşmiş askeri mücadeleye tabidir. Çalışma tarzında, devrimcileri revizyonist ve oportünistlerden ayıran temel kriter bu-

Emperyalizmin işgalinin varlığı bizzat kari tarafın zora başvurmaşı demektir. Karşı taraf zora başvurduğu için, devrimci temel politika, askeri mücadeleyi esas alır. (5) Sınıfların evleme sokulusu ve mücadele alanlarının secilisi bu politikanın ışığı altında olur.

Emperyalizmin işgali altındaki ülkelerdeki bütün revizvonist ve oportünist fraksivonlara gö re silâhlı savas teknik bir meseledir: taktik bi meseledir. Esas olan yığınların bilinçlendirilmesi ve silâhlı savaş için sosyal ve psikolojik şartların hazırlanması ve yaratılmasıdır. Oysa silâh lı mücadelenin objektif şartları, emperyalizmin isgalinden dolayı her dönemde vardır.

Silâhlı mücadele için objektif şartların var olduğu durumlarda, yığınları bilinçlendirme ve örgütlendirme ile silåhlı savası bu sekilde avır mak her çeşit oportünizmin ve pasifizmin evren. sel karakteridir. Meselâ, 1905 ayaklanması arife sinde Rusya'daki Legal Marksizm'in sözcüsü olan Struve diyor ki: «Silâhlı ayaklanma sonuçta bir teknik meseleden başka bir şey değildir. Yığınlarm bilinçlendirilmesi ve psikolojik şartların hazırlanması «en önemli ve en acil» olanıdır.» (Lenin fki Taktik S. 81)

İşte ülkemizdeki bu üç oportünist fraksiyonun temel görüşü, bu formüle edişin şu veya bu seklinden baska bir sey değildir. Bir baska deyişle Struve mantığının, şu veya bu biçimde derinleştirilmesidir. «Emperyalizme en öldürücü darbeler, dünyanın kırlık bölgelerinde vurulmal tadır. Emperyalist zincirin en zayıf halkaları dün yanın kırlarıdır. Bu yüzden dünyanın baş çelişkisi köylü halkları ile emperyalizm arasında dır.» şeklindeki çağdaş baş çelişkinin Leninist tes biti yanlıştır. Çünkü bu tesbit askerî zorunluluk gibi bir taktik meseleye dayandırılmakta-

İşte bu üç fraksiyonun meseleye yukardan bakan, çok bilmiş tahlillerinin vardığı sonuç bu dur!

Genellikle, bizim gibi ülkelerde pasifist grup lar «Biz halk savaşına karşıyız» diye ortaya çık mazlar. (TIP'li hainler haric)

Görünüste herkes halk savaşını savunur. Maksat birdir, amma rivayetler muhteliftir. Bu rivayetlerin biraz üzerinde durulunca görülür ki, maksat da bir değildir. Pasifizmin esas niyeti teslimiyetçiliktir; savaşmamaktır. Onların savun duğu marksist terminoloji ile allanıp pullanmış,

değildir. Bunu kimisi «proletarya temel güçtür» kimisi «proletarya ve yoksul köylüler temel güçtür» bazısı da «köylüler temel güçtür» diyerek vapar.

Bu yüzden «Castrist» «Guevarist» veva «Marksist» ayırımları temelde hiç bir sevi ifade etmiyen sun'i ayırımlardır. Bunun en iyi ve en somut örneğini ülkemizde görmekteyiz. Halk Sa vaşını ağzından hiç düşürmeyen ve revizyonizme karsı korkunc (!) bir kampanya açmış olan «Mao» cu kalpazanlarımız, revizyonizmle itham ettikleri öteki gruplarla temelde aynı tahlili yapmaktadırlar.

Pratikte hedef sasırmaktan baska bir is yap mayan bu kalpazanların anlayışına göre halk sa vası, köylülerin savaşıdır. Savaşacak olan fuka ra köylülerdir. Onların görevi ise, savaşmak değil, köylüler arasında Mao Tsetung düşüncesini yaymaktır: [«Gerilla Savasında kücük-burinya aydın kadroların görevi nedir? Onların görevi kırlık alanlara giderek köylü kitleleri arasında Mao Ze Dung düşüncesini yaymaktır.» (PDA Say1 25, S. 40)]

Bunların «silâhlanın, ayaklanın...» gibi çığırtkanlıklarının nedeni bu ifadeden sonra iyice anlaşılıyor. Nasıl olsa, silâhlanacak ve savaşacak olan kendileri değildir, savaşacak olan fukara köylülerdir! Çünkü halk savası, fukara köylünün savaşıdır, küçük-burjuva aydınının değil! Bu kücük-burjuva aydınlarının görevi köylülere sosyalizmi ulaştımaktır. Ve bir küçük-burjuva aydin kadrosu olarak, PDA kadrosu da, Anadolu'ya yolladıkları PDA dergisi ve İşçi Köylü gazetesiyle bu görevlerini (Sosyalizmi yayma görevlerini) lâyıkıiyle yapıyorlar (!) Ve silâhlı savaş dö nemi başladığı zaman artık bunların görevi de bitecektir. Artık köylüler, kendi sayaslarını kendileri sürdüreceklerdir. Bunu düsünen bu kam pus «Mao» istleri, bu yüzden üc dilden dergi çı. karmaya başlıyorlar. Çünkü burada savas başlayınca, Türkiyede görevleri kalmıyacağına göre yurt dısında eylem sürdürmenin simdiden hazırligini yapmak gerek!

İşte PDA oportünizminin niteliği budur. Küçük-burjuva kökenli olmak ayrıdır, küçük-burjuva aydını olmak ayrıdır. Meselâ Che Guevara, Fidel Castro, küçük-burjuva kökenlidirler ama, küçük-burjuva aydını değillerdir. Onlar, sapma kadar proleter devrimcisidirler. Profesyonel devrimei, ister köy küçük-burjuvazisinden gelsin, isterse de şehir küçük-burjuvazisinden, o proletaryanın devrimcisidir. Eğer o, gerçekten profesyonel devrimci olmuşsa, geldiği sınıfla bütün bağlarını koparmıştır. O, artık ne köylüdür, ne aydındır; o bir proleter devrimcisi. dir. Görevi sadece biling götürmek değil, bizzat fiilî olarak savaşmaktır. O, ölene kadar savaşa-

caktır ve savaşa savaşa proletaryanın partisinde proleterlesecektir.

Bütün ideolojik ayrılıkların temeli PDA opor tünistlerinin dediği gibi, devrim isteyip istememeye değil, (Çünkü sosyalist geçinen herkesin sübjektif niyeti genellikle devrimin olması doğrultusundadır.) devrim yapmak için yola çıkmaya, savaşmaya ecsaret edip edememeye dayanır. İşte bu yüzden, «devrim için savaşmayana sosvalist denmez.»

KURTULUS

(1) Bu eleştirilerde ele alacaklarımız sadece «teorik» ithamlar olacaktır. Yalana, riva'va tahrife dayananlar ise eleştiri konusu bile olamaz. Meselâ Mihri'ci Aydınlık'a göre, biz, «proletarya partisi, şehirde değil, kırda kurulur» diyormuşuz. Ve buna kaynak olarak da Mahir Çayan Arkadaşımızın Aydınlık'ın 20. sayısında yazmış olduğu «Yeni Oportünizmin Niteliği Üzerine» baş lıklı yazı gösterilmektedir. Böyle bir şey o yazıda yoktur. Bu iğrenç bir tahriften başka bir şey değildir. Fakat bu derginin bu akıl almaz tahrifi bizi fazla şaşırtmadı. Bizi esas şaşırtan, eleştiri konusu olan yazıyla, yedi-sekiz ay önce tamamen hemfikir olan bazı arkadaşların, bugün sözde o yazıyı eleştiren Mihri Belli'nin yalana, riyaya dayanan yazısmı kabuljenerek Aydınlık imzasıyla yayınlamalarıdır. Bu da devrim hareketine gercekten vararlı olabilecek nitelikte olan bu arkadaşların, artık iyice oportünizmin batağına girdiklerini göstermektedir. Bu durumdan, bu arkadaşlarımız adına biz sadece üzüntü duyuyoruz. Cünkü Aydınlık imzası ile o yazıyı yazan kişi, tahrifcilikte ve yalancılıkta kariyer yapmış bir kişidir. Lenin'in, jaures'in yazılarını tahrif eden, kendine göre «düzelten» bir kişinin bizim yazımızı da kendisine göre düzeltmesi (!)

son derece doğaldır. Buna, oportünizmin daha birçok şarlatanlığını ilâve etmek mümkündür. Oportünizm kocaman bir yalan, riya ve tahrif makinasıdır. Bu makinanın mamullerinin hepsini ciddiye alarak uğraşmaya ne zaman vardır, ne de gerek! (2) Bilindiği gibi, biz ilk dönemde, kısa bir süre için, taktik bir mesele olarak, şehirleri temel aldık. Bunu PDA kalpazanları revizyonizm diye nitelediler: «Devrimci mücadele saksı çiçeği değildir ki, onu ilk önce şehirlerde büyütüp daha sonra kırlara götüresin.» (PDA Sayı 29 (Devami Sayfa 6 da)

Sayfa 5

TÜSTAJ Hebil Varuy Arsiv Form

DERINLEŞEN **BUHRAN**!

İşçilerin, köylülerin, sömürülen halkımızın hergün artan ekonomik ve demokratik hareketleriyle birlikte ekonomik ve politik buhran da günbegün derinleşmektedir. Kendi araların da çeşitli fraksiyonlara bölünen hakim smiflar, ülkeyi yönetemez hale gelmiş, kendi yaptıkları kanunları çiğnemeğe başlamışlardır. Çeşitli oyunlarla halkımızın en masumune ekonomik ve demokratik mücadeleleri ni bile pasifize etmek, hertürlü zor metodunu uygulayarak halkın direnişini kırmak istemektedirler.

Devrimci gençlere yapılan hunharca saldırılar

1968 yılında akademik nedenlerle başlayan gençlik hareketleri, sosyalist gençliğin öncülüğünde kısa zamanda tam politik bir nitelik kazan mıştır. Amerikan emperyalizminin ve yerli köpeklerinin ülkemizdeki iktidarlarmi hedef alan bu hareketler, bütün geri bıraktırılmış ülkelerde oldu ğu gibi işçi ve köylü kitlelerine de ör nek olmuş, toplumsal dinamitin fitili ni ateșleme görevini yerine getirmiș tir.

Bu hareketlerden korkuya kapılan işbirlikçi hakim sınıflar, büyük paralar harcayarak «Komando» adı verilen faşist köpekleri örgütlemisler; Toplum Polisi teşkilatını kurarak güçlendirmişler; ceza kanunu'nun maddelerini ağırlaştırmışlardır. Ame rikan köpeği faşist «Komando» lar ve polis tarafından sayısı 30'a yaklaşan devrimci genç ve işçi kahpece vu rularak öldürülmüş; birsürü devrimci genç, faşistler ve polis tarafından korkunç işkencelere tabi tutulmuş; ön saflarda döğüşüp de hapishaneye girmeyen hemen hemen hiçbir genç kalmamıştır.

Son olarak Siyasal Bilgiler Fakültesine ve Hacettepe Üniversitesine polisin faşist köpeklerle birlikte yaptığı alçakça saldırı, devrimci genç lik üzerinde giderek yoğunlaşan fasist baskıların en somut örnekleridir.

Önceden kararlı olan polis, sudan bir bahane bularak Siyasal Bilgiler Fakültesi Yurdu'na saldırmıştır. Üçbinden fazla toplum polisinin bombalar ve ateşli silahlarla yaptığı saldırıya silahsız gençler 5 saat yiğitçe direnmişlerdir. Yurdun kızlar kısmına kolayca giren polisler, ilk anda bütün hıncını savunmasız kız arkadaşlarımızdan almış, bu arkadaş larımıza akla alınmaz korkunç işkenceler yapmışlardır. Faşist şefleri tarafından hevinleri yıkanmış hazı polisler, kudurmuşcasına kız arkadaşlarımızın üzerlerine saldırarak bir çoğunu kaburga kemikleri kırılın caya kadar döğmüşler; saçlarından tutup yerlerde sürüklemişler; ağıza alınmaz en iğrenç küfürlerle çeşitli sarkıntılıkları yapmışlar; elle sataşmışlar; yatırıp ırzlarına tecavüz teşebbüslerinde bulunmuşlardır. Daha sonra yakaladıkları yüzlerce öğrenci yi kız-erkek demeden faşist köpeklerle birlikte sıraya dizilerek nezarete götürülünceye kadar döğmüşlerdir. Dayak faslı nezarette de devam etmiştir. Baskın esnasında, baskıncılar tarafından öğrencilerin eşyaları calınmış, harebeyedönen yurtta 300 000 Lira'nın üzerinde zarar ve ziyan meydanagelmiştir.

mış, Teknik Üniversite Yurdu çok da ha önceden dağıtılmış, bir sürü yurt çeşitli zamanlarda polisin saldırılarına uğramıştır. Aynı baskılar Erzurum ve Trabzon Üniversitelerindeki devrimci gençler için de söz konusu

İşçi sınıfı üzerinde oynanan oyunlar ve yapılan baskılar

Emperyalizmin ajanı Amerikan yetiştirmesi sarı sendikacılar, işçi sınıfına politik bilinç götürülmesini bü tün gücüyle engellemeye çalışmakta. bol «Vatan, Millet» edebiyatıyla düz mece grevler tertipleyip, kısa zaman da da işi tatlıya bağlıyarak işçi sı. nıfının ekonomik ve demokratik dire nişlerini kolayca pasifize etmektedir ler. Bu düzmece grevlerle işçi sınıfının politik bilince ulaşmasında önem li bir adım olan ekonomik mücadele yi yozlaştırmakta, kendilerini bu mü cadelenin öncüsü göstererek işçilerin devrimci sendikalarını kurmaları nı engellemektedirler.

Son günlerde bu tip grevlere örnek olarak şunları gösterebiliriz:

Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendika sı 4 Şubatta gürültülü bir şekilde ya bancı petrol şirketlerine karşı grev ilân etmiştir. Ertesi gün grev, hükümet tarafından 30 gün ertelenmiş ve daha bu süre dolmadan satılmış sendikacılar ile yabancı şirketler anlaşmişlardır.

Türk-İş tarafından gazeteler ve radyo yoluyla bol bol reklâmı yapılan Teksif grevi ise, kısa bir süre içinde cüzzi ücret artışlarıyla bitiril mistir.

rince kiralanan «Komando» bozuntusu faşist köpeklerin silâhlı, sopalı saldırısına uğramıştır.

Ereğli Demir-Çelik Fabrikasındaki 4400 işçi bir süre önce toplu olarak Türk-İş'e bağlı sarı sendika Metal-İş'ten ayrılıp, devrimcilerin yö netimindeki Ereğli Maden-İş Şubesine geçmişlerdir. Fakat, sahtekar takı mı üye aidatlarını hile ile Metal-İş'e kesmeye devam etmiştir. Bunun üzerine işçiler, direnişe geçerek işvereni refarandum yapmaya zorlamışlar ve bu oyuna son vermişlerdir.

Doğuda Kürt Halkına yapılan zulüm

Şüphesiz zulüm yalnız, Kürt halkına yapılmamaktadır. Batı da, kuzeyde, güneyde toprak işgalleri yapan köylülere, çeşitli demokratik direnişlere geçen küçük tarım üreticilerine, işçilere, gençlere faşistçe baskılar, zulümler yapılmaktadır. Ama, yoksul Kürt köylülerine yapılan çok daha farklı birşeydir. Tek suçları (!) Kürt olmak olan, yarı-feodal bir baskı altında ezilen bu halka karşı yıllardır bir asimilâsyon politikası uygulanmakta, kendi dili ve kültürü unutturulmaya çalışılmaktadır. Biryandan kendi feodal beyleri tarafmdan ezilen, sömürülen bu halk, biryandan da işbirlikçi Türkiye Hüküme tinin jandarma zulmü altında inletil-

Necdet Ala'nın babası, Abdülkadir Acar'ı tanık göstererek mahkemeye basvurmuştur. Bunun üzerine Yzb. Ayhan Deniz, tanık Abdülkadir Acar' ı da tehdit etmeye başlamış, köyünden aldığı Acar'ı ibret olsun (!) diye işkence yapayapa köy köy dolaştırmıştır. Sonunda da öldürerek sınırdaki bir mayın tarlasına atmıştır. Yakındaki karakol kumandanı ve Mardin Valisi de Nusaybin Hükümet doktoruna baskı yaparak Abdülkadir Acar'ın eceliyle öldüğüne dair ra por almak istemişlerdir. Böyle bir raporun alınması ancak Nusaybin'li devrimci gençlerin tepkileriyle önlene bilmiştir. Devrimci gençlerle birlikte miting yapan köylülerin tepkilerinin genişlemesinden çekinen vali, Ayhan Deniz'i tutuklatmak zorunda kalmıştır.

Yine, «eşkiya aranıyor» bahanesiyle Cihan köyünde oturan Hasan Bulun ve köy imamı camide kıyasıya dövülmüş; Hidayet Aslan adındaki kadın dövülürken, işkenceye uğrayan Abdi Aslan'ın mahrem yerine cop sokulmuş; dövülen Celal Ayha'nın karısı ise çırılçıplak soyulmuştur. Zirre mağaralarında oturan Koçer ailesi de işkenceye uğrayanlar arasındadır. İsbirlikci Hükümetin jandarma komandolarının zulmü, Hore Bat'daki kadınlardan birinin ağzının dipçikle kımlması, diğerlerinin çırılçıplak soyulmaları ve Adle Ay adlı kadının da işkence edilerek öldürülmesiyle bazan akıl almaz derecelere varmaktadır. Bu tip işkencelerin bir diğer örneği de, Hano Aslan'ın karışı Müzeyyen'in günlerce dağlarda gezdirilmesidir. Bu olaylar sırasında köylüler, evlerini bırakıp dağlara kaçmak zorunda kalmışlardır.

Kozluk Timo köyünden Molla Abdullah adındaki 76 yaşında bir ihtiyar da Türkçe bilmediği için feci şekilde dövülmüş ve yaralı halde sokağa atılmıştır. Diğer köylülere de gözdağı vermek için, ihtiyara devamlı baskı yapılmakta ve izinsiz olarak köyünden herhangi bir yere gidemeyeceği söylenmektedir. Kozluk, Silvan ve Nusaybinde her köşe başında bir jandarma komandosu beklemekte, devamlı bir sıkı yönetim havası estirilmektedir.

günbegün artmaktadır. Amerikan emperyalizmi, Türkiyedeki yıpranan halkasını yenileme çabaşı içindedir. 27 Mayıs'tan bu yana aleyh!erine bozulan dengeyi düzeltme amacıyla bir patlayışın hazırlıkları içinde olan küçük burjuva radikalleri, «milliyetçi devrimci» diye lanse edilen bazı gene raller vasıtasıyla emperyalizmin oyununa getirilme tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Kısacası, giderek derinleşen milli buhranla birlikte, emperyalizm döneminde zaten herzaman varelan devrimei savaşın objektif şartları tam anlamıyla olgunlaşmaktadr!

Bu şartlar altında eğer kim, «legalite uğruna mücadele» çığlıkları atıyorsa; «Filipin demokrasiciliğinin sınır arını göğüsleye göğüsleye genişleterek ilerleyeceğiz» diyorsa; uzak gözüken bir küçük burjuva radikal iktidarının gerçekten «milli demokratik devrim» programmi uygulayacağını umarak «faşizmi yenecek güçteyiz» diye şarlatanlık yapıyorsa o, oportünisttir, revizyonisttir. Bu şartlar altında eğer kim, Sovyetik devrim modelini mekanik bir anlayışla temel alip, bunun doğal sonucu olarak yine proletaryanın sağındaki güç lere bel bağlıyorsa; ekonomik ve demokratik mücadelelerle işçi smifina politik bilinç götürmeyi esas çalışma tarzı olarak gösteriyor ve zaten varolan devrimin objektif sartlarının ancak böyle oluşacağı masalını uyduruyorsa; Latin Amerikada, Filistinde gerilla mücadelesi verenlere küfrederek Şilili Allende sahtekârını göklere çıkartıyorsa o, oportünisttir, revizyonisttir. Bu şartlar altında eğer kim, en keskin «devrimci» çığlıkları atıyor ve peşinden de «halk savaşı iş çilerin ve yoksul köylülerin savaşıdır. Küçük burjuva aydınlarının görevi ,köylülere Mao Zedung düşüncesini götürmektir.» diyerek kavgadan kaçıyorsa o, oportünisttir, haindir. Bu şartlar altında eğer kim, devrimci mücadelenin en ön saflarında yiğitçe dövüşen, devrimci bayrağı yük seklerde tutmaya çalışan gençlere «anarşistler» diye küfrediyorsa; «ortada bir takım anarşist gerilla heveslileri var. Bunlara karşı tedbirler almak lazım!» diyerek sosyalizm mas kesi altında hakim sınıflarla açıkça isbirliğine gidiyorsa o, oportünistin, alcağın, hainin en büyüğüdür!

Bu lafları edenlerin ve bu yönde pratiğe girmeye çalışanların hepsi revizyonisttir; ancak burjuvazinin semsiyesi altına girerek mücadele etmeyi göze almaktadır. Bunların der di, mevcut buhranı en aktif mücadeleyle derinleştirmek, sömürülen geniş halk kitlelerine aktif mücadelenin gerekliliğini göstermek değil, devrimi bilinmeyen bir tarihe ertelemektir! Bunların işçi ve köylü yığınlarının önüne sürdüğü afyonlu bir macun, «Hazreti Eyüp Sabrı» dr!

Bir süresonra aynı saldırı Ha. cettepe Üniversitesine de yapılmış ve oradaki devrimci gençlerde polise kar si 6 saat yiğitce direnmislerdir. SBF' de olduğu gibi, polis tarafından yakalanan gençlere korkunç işkenceler yapılmış, 200'ün üzerinde genç ilk an da nezarethaneye atılmıştır. Ve olayların peşinden Hacettepe Üniversitesi polis karakolu haline getirilmiştir.

Şu anda«üniversite özerkliği» di ye ortada bir sey kalmamıştır. Beşevler üniversite bölgesi ve Hacettepe Üniversitesi polis karakolu haline getirilmiş; ODTÜ, ve Ankara Ziraat Fakültesi polisin saldırılarına uğramıştır. İstanbul'da da yine aynı şekilde İstanbul Üniversitesi kapatıl-

Bu arada ekonomik ve demokratik hakları için en masumane direnişlere girişen işçiler üzerine çeşitli baskılar yapılmakta ve baskılar gide rek artmaktadır.

Adel Kalem Fabrikasında patron tarafından zorla Petrol_İş Sendikasına üye yapılmak istenen işçiler direnişe geçmişlerdir. Bunun üzerine pat ron, 15 işçiyi işten atmış ve kiralık faşist köpekleri işçilerin üzerine saldırtmıştır. Polis tarafından fabrika dışma çıkartılan işçiler, direnişlerine devam etmekte, patronu, sarı sendikacıları ve kiralık köpekleri fabrikaya sokmamaktadırlar.

İstanbul Süperlit Boru Fabrikasında da patron tarafından çeşitli oyunlar ve sahte belgelerle işçiler, Türk-İş'e bağlı bir sarı sendika olan Çimse-İş'e bağlanmak istenmişlerdir. Bu sendikanın toplu sözleşme yetkisi alması üzerine, işçiler bütün baskı ve tertiplere rağmen direnişe geçmiş lerdir.

Pancar Motor Fabrikasından 13, Man Fabrikasından 50'den fazla, Oto San Fabrikasından ise sıkı yönetimden buyana 700 işçi, sarı sendikalardan çıkmaları üzerine işten atılmışlardır. İşverenler, işçilerin direniş derinin gelişmesini engelliyebilmek için bu iş yerlerinde devamlı polis bulundurmaktadırlar.

Ankara'da Belediye Temizlik İşçilerinin 16 Şubat günü başlattıkları grev, A.P.'li belediye meclisi üyele-

mektedir. Daha geçenlerde «Silâh araması» adı altında yoksul Kürt köylülerine yapılan korkunç işkenceler hatırlardadır. Aralıksız devam eden bu baskılar, bugünlerde gene yoğunlaşmıştır.

17 Ocak 1971 günü «Kanun kaçağı» olan Necdet Ala, Nusaybin köprüsü üzerinde teslim olmasına rağmen, jandarma Yzb.'sı Ayhan Deniz tarafından öldürülmüştür. Öldürülen

Devrimcilere «Hazreti Eyüp sabrı» yakışmaz !

Görüldüğü gibi, ülkeyi yönetemez hale gelen hakim sınıfların emekçi halk üzerindeki, devrimciler üzerindeki işkenceleri, zorbalıkları

Evet, hakim sımfların her türlü zor metoduna başvurduğu bu dönemde devrimciliğin tek ölçüsü kalmıştır: Savaşmaya kararlı olmak veya olmamak! Bu şartlar altında devrimcilere düşen görev, ekonomik ve demokratik mücadeleler içinde boğul madan eldeki en iyi unsurları biraraya getirerek, karşı devrimci şiddete örgütlü bir şekilde devrimci şiddetle cevap vermektir! (Şüphesiz ekonomik ve demokratik mücadeleler sürdürecektir. Ama çalışma tarzında bunlara ağırlık verilmeyecektir.) Dev rimin objektif şartlarının herzaman varolduğu bu emperyalizm döneminde devrimcilere düşen en büyük görev, proletaryanın sağındaki güçlere belbağlamadan proleter devrimci öncü kadroyla en aktif mücadelenin içine girmek, hakim sınıfların iktidarlarını temellerinden sarsarak aktif mücadelenin gerekliliğini işçi-köylü yığınlarına göstermek, mevcut buhram sonuna kadar, devrime kadar de rinlestirmektir!

Doğu'da Kürt halkına yapılan zu lümlere karşı çıkan devrimci genç ler, askeri koman dolar, jandarmalar tarafından ayakkabıları çıkartılarak götürülmekte ve çeşitli işkence metodları

uygulanmaktadır

Yayın politikamız

(Baştarafı 1. sayfada)

maddi bir güç haline gelmiştir. Bu durum, ve özellikle son üç yılda hızlanan ve keskinleşen sınıf mücadele si ile birlikte proleter devrimciliğin cesaret, atılganlık ve coşku isteyen bir meslek haline gelmesi, soldaki pa sifistlerin, revizyonistlerin ve devrim hokkabazlarının niteliğini hızla ortaya koymaya başladı.

Sınıflar savaşının giderek keskinleşmesi, ülkemizdeki ekonomik, po litik ve soyal krizi iyice şiddetlendirdi. Öyle ki, bugün toplumun bütün kesimleri eskisi gibi yaşamamak istemeleri bir yana, patlamaya hazır volkan gibi, bir kıvılcım beklemektedirler.

Toplumun bütün kesimlerini sars maya başlayan bu devrimci kasırga, genç militanlara devrim arenasında sadece kendilerinin kaldığını gösterdi. Bu esen kasırga, devrimci kavganın çeşitli kesimlerinde fedakârca dövüşen genç militanların benliğinde, bilincinde ve kalbinde derin değişiklikler yaptı; her çeşit feodal ve ata erkil ilişkileri parçaladı. Hayat, dev rimci pratiğin içindeki işçi, köylü, öğ renci militanları bir araya getirdi. Böylece, Leninizm temelleri üzerinde, devrimci yoldaşlığın oluşturduğu, ke limenin geniş anlamı ile proleter dev rimci bir örgüt doğdu. Bu örgüt, Türkiye'deki karşı - devrim cephesinin bütün baskı, şiddet ve cebirini göğüsleyerek kırsal alanlardan fabrikalara, üniversitelere kadar, bütün kesimlerdeki devrimci mücadeleyi yönlendirme gayretleri içinde olanların örgütüdür.

İşte KURTULUŞ gazetesi, bu ör gütün, ideolojik ve politik yayın organıdır.

Bu hareket, revizyonizmin uzun yıllar etkin olduğu bir ortamda yeşermiş gelişmiş ve güçlenmiştir. O yüzden işler ne kadar sıkı tutulursa tutulsun başlangıçta, şu veya bu ölçüde, bu ortamın izlerini içinde taşıyacaktır. Tersini düşünmek idealizmdir. Bu kalıntılar, savaş içinde, savaşıla savaşıla atılacaktır.

Bugün, ülkemizde, revizyonizmin etkinliğini çeşitli alanlarda görmek mümkündür. Meselâ, sosyalist aydınlar için ayrı seksen sayfalık bir avlik dergi, «orta sevivede» olanlar için, haftalık onaltı sayfalık bir dergi, işçi ve köylü kitleleri için de bir kitle gazetesi çıkarma; revizyonist bir yayın politikasının ifadesinden başka bir şey değildir.

na yan çizen, dergicilik ve gazeteciliği temel alan revizyonistlerin politikasıdır. Bu yayın politikasının temeli, dergi etrafında örgütlenme düşüncesine dayanır. Büyük şehirlerde yayınlanan bir dergi etrafında örgütlenme ve bunun aracılığıyla parti örlenmesine geçme, revizyonist bir örgütlenme anlayışıdır. Kırlardan sehir lere doğru bir rota takip edecek olan halk savaşının zorunlu durak olduğu ülkelerde devrimcilerin örgütlenmesi bu sekilde olamaz!

Ayrıca bu yayın politikası, çeşitli bakımlardan yanlıştır.

Bir kere, kitleler, kitle organı vs. ile bilinçlenmezler. Kitleler, savaş içinde, pratik içinde öncünün yakaca ğı kıvılcımla bilinçlenirler, örgütlenirler. Devrimci yayın politikasında böyle uydurma bir kitle organı anlayışı yoktur.

İkinci olarak, entellektüele ayrı dergi, işçiye köylüye ayrı dergi, dev rimci bir anlayışın ürünü değildir. Bu olsa, olsa, emekçi kitlelerine yukardan bakan aydın düşüncesinin ürünü olabilir. Mesela, işçiler hitap eden Iskra'da sosyalizmin en karmaşık meseleleri rahatlıkla tartışma ko nusu yapılmıştır.

Geçmişte KURTULUŞ olarak biz de aynı hatayı işledik. Bu konuda ken dimizi eleştiririz, Bundan böyle, KUR TULUŞ gazetesi, bizim ideolojik ve politik görüşümüzü kitlelere iletecek tir. KURTULUŞ'un bu niteliğe kavuş masıyla birlikte (yani bundan böyle Dev-Genç'in yayın organı olan İLE Rİ ideolojik ve politik organ olarak ayrıca çıkmayacaktır. Çünkü Dev-Genç hareketimizden bağımsız ayrı bir örgüt değildir. Dev-Genç, hareketimizin kitlevi gençlik örgütüdür. Dolayısiyla, hareketimizin ideolojik ve politik organı KURTULUŞ gazetesi, Dev-Genç'in de görüşlerini dile ge tirmektedir. Bir eylem örgütü olan Dev-Genç, bundan böyle tabanıyla or ganik bağlantısını (yazılı olarak) Merkez Yürütme Kurulunun çıkardığı ileri bültenleriyle yürütecektir. (x)

Biz, emperyalizmie karşı aktif mücadeleyi savunuyoruz. Politikleşmiş askeri savaş metodunu, temel mü cadele biçimi olarak kabul eden bizler, bu savaşı asgari bürokrasi ile yürüteceğiz. Asla kırtasiyeciliğin bataklığına yuvarlanmıyacağız. Tek bir ide olojik ve politik organla görüşlerimizi kitlelere ileteceğiz. Ayrıca kitlelerin ekonomik ve demokratik mücadelelerine, bölgesel meselelere ilişkin olarak, onlara bilgi götüren, somut me selelerine ışık tutan KURTULUŞ özel sayıları çıkartılacaktır. Devrimci pratiğe ışık tutan uzun araştırmalar ve teorik ideolojik polemikler ve çeviriler KURTULUŞ Yayınevinin çıkaracağı broşürlerle yürütülecektir.

KAHROLSUN, AMERİKAN EMPERYALİZMİ. YAŞASIN, DÜNYA HALKLARININ MİLLÎ KURTULUŞ SAVAŞLARI

HO AMCA'NIN VASIYETI YERINE GETIRILECEKTIR

Amerikan emperyalizmi Çin Hin dinde hızla batağa saplanıyor. Savaşı her genişletme çabası, onu ölümü ne biraz daha yaklaştırıyor. Vietnam, Kamboç, Laos halkları, Ho Amca'nın vasiyetini yerine getirebilmek için yiğitce dövüsüvorlar.

Amerikan emperyalistleri ve Güney Vietnamlı bir avuç köpeği, Kambogtan sonra bu sefer de Laos'a kar şı vahşice bir saldırıya giriştiler. Aslında bu, Amerikan emperyalistlerinin Laos halkına karşı giriştiği ilk saldırı değildir. Peşpeşe Japon ve Fransız emperyalistlerini kovan Laos halkı, 1954 Cenevre anlaşmasından sonra Amerikan emperyalistlerinin o yunlarıyla karşı karşıya kaldı CIA iktidara kendi köpeklerini getirebilmek için yoğun faaliyete girişti. Laos Halk kurtulus ordusu Pathet Lao'va karşı sinsice saldırılar düzenledi. Cenevre anlaşmalarının uygulanmasını engellemeye çabaladı. Bunun üzerine, yeni bir savaşın kaçınılmazlığını gö ren devrimciler, bütün işçileri, köylü leri, aydınları ve yurtseverleri Laos Vatanseverler Cephesi (Neo Lao Hak Sat) içinde örgütlediler. Amerikan emperyalistlerinin ve işbirlikçi köpeklerinin yoğunlaşan saldırıları kar şısında, yurtseverler silahlı halk sa vaşma giriştiler.

1960 yılında yapılan bir darbeyle devrimciler ülke yönetiminde ağırlık kazandılar Bunun üzerine CIA'nın emrindeki paralı askerler açıkça saldırıya giriştiler. Laos halkının karar lı direnişi sonunda yenilgiye uğrayarak 1962 yılında yeniden anlaşma im zalamak zorunda kaldılar.

Amerikan emperyalistleri, bu anlaşma sonucu kurulan kaolisyon hükümetinin çalışmalarını sabote etme çabaları içine girdiler. Laos yurtseverleri anlaşmalarla artık hiçbir şey elde edemeyeceklerini kesinlikle anla dılar ve iki - üç ay içerisinde ülkenin

üçte ikisini emperyalizmin köpeklerin den ve toprak ağalarından temizlediler. Bu bölgede devrimci halk iktidarı nı kurdular.

Laos halkından tokatı yiyen Amerikan emperyalistleri, ülkeye derhal 12 bin asker soktular ve kurtarıl mış bölgeleri bombalamaya basladılar. Değişen tek şey, Laos halkının daha büyük bir azimle, daha büyük kitleler halinde savaşa katılması oldu. Geçen yılın Şubat ayında güçlü bir saldırıya geçen Pathet Lao, büyük bir Amerikan üssünü yoketti ve Güney Vietnamlı gerillalara en büyük ikmali sağlayan «Ho Şi Minh» çevresinden Amerikan askerlerini temizledi. Sonunda, emperyalistler ve köpekleri başkent Vietiane çevresindeki küçük bir bölgeye sıkışıp kaldı-

Vietnamda ve Kamboçda yenilgiden yenilgiye kosan emparyalistler. Laosdan kovulmalarına ramak kaldı ğını anlayınca, bu üç halkın arasındaki bağı kopartabilmek, «Ho Şi Minh» yolunu isgal ederek Güney Vi etnamlı gerillaların ikmal kaynakla rını kesebilmek amacıyla, 8 Şubat 1971 de Laos halkına karşı umutsuz bir saldırıya daha giriştiler. Karşılaştıkları güçlü direniş sonucu, o günden bu yana ancak 20 kilometre ilerleyebilirler. İlk anda, Yurtsever gerillalar 80 Amerikan helipokte ri ve uçağı düşürdüler. Doğrudan doğ ruya CIA'ya bağlı Long Cheng Ame rikan üssünü kullanılmaz hale getirdiler. İşgalcilerin ana lojistik (ikmal) üssünü yerle bir ettiler. Sonun da, bizzat Amerikan emperyalistleri bile durumun ümitsiz olduğunu iti raf etmek zorunda kaldılar.

Güney Vietnam Ulusal kurtulus Cephesi ve Pathat Lao tarafından birlikte yapılan bir açıklamaya göre, bir ile yirmi şubat arasında 1000 ta nesi Amerikalı olmak üzere 4000 iş galci asker öldürülmüs ve yaralan-

mis, 150 uçak ve yarısı zirhli olan 200 taşıt tahrip edilmiş; Ke San'da 1500 işgalci asker saf dışı edilmiş; emparyalistlerin 12 ikmal deposu ya kilmistir.

Saldırı, dünyadaki bütün devrimci güçler tarafından şiddetle protesto edilmiştir. Çin Halk Cumhuriyeti, «Çin Hindinde bir maceradan diğeri ne koşan Amerikan emperyalizminin ezilmesi için Laos halkına yardıma hazır olduğunu» ilk günlerde bildirmiş, sonraki günlerde de Amerikan emperyalizminin saldırganlığının artışı durumunda savaşa gireceğini açıklamıştır.

Cin Hindinde genisleyen savaş, hızla emperyalistlerin sonunu yaklaş tırmaktadır. Yakınlarda bir demeç veren Giap, «Ho Şi Minh'in vasiyeti yerine getirilecek, Amerikan emper yalizmi yenilecektir.» demiştir.

HO AMCA'NIN VASIYETI YALNIZ VİETNAM VEYA **CİN HİNDİ HALKLARI İÇİN** DEGIL, HEPIMIZ IÇINDIR!

Çin Hindinde emperyalizme kar şı dövüşen halklar, aynı zamanda halkımız için de dövüşmektedirler! Latin Amerikada, Filistinde, Dofarda Afrikada, emperyalizme karşı dövüşen gerillalar, aynı zamanda halkımız için de dövüşmektedirler! onların em peryalizme karşı açtıkları cepheler, ortak bir cephe, hepimizin cephesidir. Emperyalizmin hızla çöküşü, Halk Kurtuluş Cephelerinin çoğalma sıyla mümkün olacaktır. Türkiyeli devrimcilerin kendi subjektif güçleri ni oluşturacak, emperyalizme karşı en amanzız savaşı veren halkların ya nında yerlerini almalarının vakti gel miştir de geçmektedir bile. Halkımız mutlaka savaşan bütün halkların ya nında gereken şerefli yerini alacak ve ahtapotun Türkiyemizdeki kolu da kesilecektir. Yaşasın yeni yeni Vi etnamlar.

4400 Erdemir işçisi Amerikalı patronu ve

Emperyalizmin işgali altında olan, dolayısıyla halk savaşının zorunlu bir durak olduğu ülkelerde sosyayalistlerin temel mücadele metodları, politikleşmiş askeri savaş metodudur. Bu metod, temel metod olarak alanların devrimci yayın politikası bu olamaz.

Bu yayın politikası, halk savaşı-

(X) Merkez Yürütme Kurulu bu kararı almıştır.

KURTULUŞ

Köylüler, Ağanın gasbettiği 3000 dönüm toprağı işgal etti

Yıldır Zorba ağaların zulmü altında bilenen, öfkeleri tazelenen Adana Yumurtalık ilçesinin Hacımümünler ve Zeynepli'li yoksul köylüler isyan ettiler. Sayıları 125'i bulan yoksul köylüler ağaların gaspettiği 3000 dönümlük toprağı geri aldılar. Toprak ları sürdüler ve ektiler.

Topraklarmı ağalarm, ve jandarmanın ortak baskısma rağmen sonuna kadar koruyacaklarına yemin ettiler. «Devletin bütün güçleri gelse bu toprakları terketmeyiz. Ölmek var dönmek yok» dediler. Yurdun dört bir yanında kitleler, Emperyaliz-

min güdümündeki bu gerici yönetimden hoşnut değildir. Halkımız toprağa, ekmeğe insanca yaşamağa muhtaçtır. Demokratik kitle eylemleriyle bunu belirtmektedir. Fa kat gerici ittifak halkın en masum demok ratik direnişlerini bile kanla, ateşle bastırma yolunu tutmuştur. Halkın öncüsü, pro leter devrimcileri artık bilmektedir ki, Em peryalizmin ve uşaklarının şiddeti ancak devrimci şiddetle cevaplandırılır. Aktif mü cadeleyle halkımıza doğru hedefler göste rerek Emperyalizmi ve uşaklarını yoketme volunda ileri.

Sarı Şebeke Metal-iş'i dize getirdi

kalarında çalışan 4400 işçi, sendika seçme özgürlüklerinin çiğnenmesi üzerine, 10 Şubat günü direnişe geçtiler ve 6,5 saat süre ile fabrikada, üretimi durdurdular. İşcilerin bu kararlı ve devrimci tavırları karşısında Erdemir'in Amerikalı-İşbirlikçi patronu ve sarı şebeke Metal-İş dize geldiler; patron, iscilerin sendika aidatı kesilmesi konusunda teklif ettiği referanduma ra-

zı olmak zorunda kaldı. 4400 Erdemir işçisi bundan bir müddet önce Türk-İş'e bağlı Metal-İş sendikasından topluca istifa etmişlerdi; ve bu sarı şebeke olanca rezilliği ile dağılmış ve yokolmuştu. Bunun hırçınlığı ile harekete geçen işçi düşmanı, patron uşağı Metal-İş Başkanı Gündüz Yazıcı ve Malî Sekreter Burhan Karagüllü, ile avanesi Ereğli Noterini silâhlarla basmak istemişler ve bu arada 80 işçinin istifalarını sobada yakmışlardı. Noterde kimsenin bulunmamasından istifade eden ve 17 yaşında bir çocukla bir odacıya kabadayılık yapan bu kovboy özentisi patron uşakları, daha sonra işçilerin elinden kurtulmak için polise sığınmışlar ve yine işçilerin kararlı tutumları karşısında eski-

Ereğli Demir ve Çelik Fabri- si gibi arkalanmak imkânından yoksun kalarak cezaevini boylamışlardı.

Bu arada Metal-İş ile Erdemir

patronu el ele vererek, gesitli sekillerde işçilere «komünistler», «kızıllar», «anarşistler» diye saldırmışlar, ancak kendi ihânet saflarına gelecek işbirlikçilerini, işçiler arasında bulamamışlardı.

Erdemir işçileri, Şubat ayı istihkaklarından, çoktan yıktıkları sarı şebeke Metal-İş'e tekrar aidat kesilince haklı olarak direnişe geçtiler ve Erdemir'in Amerikalı patronuna güçlerini bir kere daha gösterdiler. İşçilerin haklı direnişi karşısında paniğe kapılan Amerikalı İşbirlikçi patron kurtuluş yolu olmadığını anlayınca dize geldi ve referandum yapılacağını Metal-İş'e kesilen paraların işçilere geri verileceğini açıkladı. İşçiler, isteklerinin yerine getirilmemesi hâlinde daha etkili direnişler yapacaklarını söyliyerek grevi kaldırdılar.

Erdemir patronu, işçilerin demir gibi kararlı tavrı üzerine, mesai ortağı Metal-İş'e bu defa ağız dolusu küfür etmeye başladı, Metal-İş'te Amerikalı-İşbirlikçi pat- lar.

rona saldırdı. Birbirlerini, «işçi düş manı», «işçinin sırtından geçinen asalaklar», «zalim ağa», vb. diye bildirilerle suçlamaya başladılar. Patronun ve sarı şebeke Metal-İş karşılıklı suçlamaları hiç şüphesiz kelimesi kelimesine doğrudur! Erdemir patronu olsun, onun mesai ortağı Metal-İş şebekesi olsun işçi düşmanı, asalak ve haindirler! Onlar, işçilerin başdüşmanıdırlar! Erdemir işçileri, birlik ve beraberlik içinde sürdükleri mücadeleleri karşısında, artık birbirlerine faydaları kalmadığı için dalaşmaya başlayan Erdemir patronu ile sarı şebekenin bu ikiyüzlü kavgalarına nefret ve alayla baktılar ve onların aslında yine beraber olabileceklerini olduklarını toplantılarda söylediler, uyanıklığı elden bırakmıyalım dediler.

Erdemir'in bilinçli işçileri sarı şebeke Metal-İşli ezdiler. Büyük ihânet şebekesi Türk-İş bütün yurt ta hurda bir makine gibi dağılıyor ve çöküyor. Erdemir'in Amerikalı-İşbirlikçi patronu dizleri üzerinde aman diliyor.

Ve Erdemir işçileri, yılmadan, azimle ve hep beraber sonuna kadar mücadele edeceklerini söylüyor-